

Rada
Evropské unie

Brusel 29. května 2018
(OR. cs, en)

9462/18

**Interinstitucionální spis:
2018/0164 (CNS)**

**FISC 232
ECOFIN 503**

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	25. května 2018
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2018) 329 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE RADY, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení podrobných technických opatření pro uplatňování konečného systému DPH pro zdanění obchodu mezi členskými státy

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2018) 329 final.

Příloha: COM(2018) 329 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 25.5.2018
COM(2018) 329 final

2018/0164 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení podrobných technických opatření pro uplatňování konečného systému DPH pro zdanění obchodu mezi členskými státy

ODŮVODNĚNÍ

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Když se přiblížilo datum 1. ledna 1993 pro zahájení jednotného trhu, bylo zřejmé, že konečný systém zdanění transakcí se zbožím nelze zavést včas tak, aby byl umožněn volný pohyb zboží. Ke dni 1. ledna 1993 nicméně všechny daňové kontroly na vnitřních hranicích Evropského společenství zmizely. Obchodníci již nebyli povinni platit daň z přidané hodnoty (DPH), když jejich zboží překračovalo hranice mezi členskými státy. K dosažení tohoto ukončení daňových kontrol na hranicích byla nezbytná dohoda o zásadních změnách systému uplatňování DPH na plnění uvnitř Společenství. Původní návrhy Komise – nastíněné v bílé knize o dokončení vnitřního trhu z roku 1985 – byly předmětem debaty, která nedospěla k žádným závěrům a probíhala až do října 1989, kdy se ukázalo, že doba na jejich provedení do ledna 1993 je už příliš krátká. Namísto toho byla vypracována méně ambiciózní alternativa umožňující ukončení daňových kontrol na hranicích při zachování klíčových rysů tehdejšího režimu.

Právě tato alternativa, tedy přechodný systém DPH, byla tehdy zavedena a stále zůstává v platnosti o více než 25 let později. Dotyčný režim, pokud jde o transakce se zbožím mezi podniky, rozděluje přeshraniční pohyb zboží na dvě různá plnění: dodání zboží osvobozené od DPH v členském státě odeslání zboží a pořízení zboží uvnitř Společenství, které je zdaněno v členském státě určení. Tato pravidla byla pokládána za dočasná a nejsou bez vad, neboť možnost nákupu zboží bez DPH zvyšuje příležitost k podvodu, zatímco inherentní složitost systému není příznivá pro přeshraniční obchod.

Po rozsáhlých konzultacích přijala Komise svůj *Akční plán v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí*¹ (dále jen „akční plán v oblasti DPH“). Komise mimo jiné oznámila svůj záměr přijmout konečný systém DPH pro přeshraniční obchod uvnitř Unie založený na principu zdanění v členském státě určení, aby se vytvořila solidní jednotná evropská oblast DPH. Provádění akčního plánu v oblasti DPH bylo rovněž součástí balíčku týkajícího se spravedlivého zdanění, který oznámil předseda Juncker ve svém prohlášení o záměru připojeném k projevu o stavu unie z roku 2017².

Komise následně přijala sdělení o opatřeních v návaznosti na akční plán v oblasti DPH, *Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí*³, ve kterém uvedla postupné kroky, které je nutno učinit při přechodu k jednotné evropské oblasti DPH.

Vedle změny konečného systému DPH pro přeshraniční obchod zahrnuje tento přechod dva další návrhy na změny směrnice o DPH: jeden se týká sazeb DPH⁴ a druhý zvláštního režimu

¹ COM(2016) 148 final.

² Projev o stavu Unie 2017. Prohlášení o záměru adresované předsedovi Evropského parlamentu Antoniovu Tajanimu a premiérovi Estonska Jürimu Ratasovi ze dne 13. září 2017, dostupné na adrese https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_en.pdf. Viz též příloha I pracovního programu Komise na rok 2017, COM(2016) 710 final, Štrasburk, 25.10.2016, s. 3, k dispozici na adrese https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/cwp_2017_annex_i_en.pdf.

³ COM(2017) 566 final.

⁴ COM(2018) 20 final.

pro malé podniky⁵. Kromě toho zahrnuje také návrh nařízení Rady o boji proti podvodům v oblasti DPH⁶.

Pokud jde o změnu umožňující přechod ke konečnému systému DPH založenému na principu zdanění v členském státě určení, byl oznámen postupný přístup tvořený dvěma kroky: první krok upravující dodání zboží mezi podniky uvnitř Unie a druhý krok týkající se poskytování služeb.

První krok byl dále rozdělen do dvou dílčích kroků. Prvním dílčím krokem, předloženým současně se sdělením, byl legislativní návrh, který nastínil základní pilíře jednoduššího a vůči podvodům odolnějšího konečného systému DPH pro obchod uvnitř Unie⁷.

Tento návrh představuje druhý dílčí krok. Obsahuje podrobná opatření pro uvedení těchto základních pilířů do praxe v oblasti dodání zboží mezi podniky uvnitř Unie.

Tento návrh bude muset být doplněn návrhem na změnu nařízení (EU) č. 904/2010 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty. Dotyčný návrh má technickou povahu, protože by spočíval v přizpůsobení spolupráce mezi členskými státy navrhovaným změnám systému DPH pro přeshraniční dodání zboží. Návrh bude předložen v dostatečném časovém předstihu, aby bylo možné jeho přijetí a provedení ke dni vstupu tohoto návrhu v platnost.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Zavedení konečného systému pro dodání zboží uvnitř Unie je jedním z hlavních prvků akčního plánu v oblasti DPH. Tento návrh nahrazuje přechodný režim platný od 1. ledna 1993 konečným systémem DPH pro obchod mezi podniky uvnitř Unie, v jehož rámci se s domácími i přeshraničními transakcemi se zbožím bude zacházet stejným způsobem. Konečný systém DPH navíc vytvoří solidní jednotnou evropskou oblast DPH, jež může podpořit hlubší a spravedlivější jednotný trh, který napomůže podpořit vytváření pracovních míst, růst, investice a konkurenceschopnost.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Vytvoření jednoduchého a moderního systému DPH odolného vůči podvodům je jednou z priorit ve fiskální oblasti stanovených Komisí⁸.

Snižování regulační zátěže, zejména pro malé a střední podniky (MSP), je také důležitým cílem, který je zdůrazněn ve strategii EU pro růst⁹.

Navrhovaná iniciativa a její cíle jsou v souladu s politikou Unie týkající se malých a středních podniků stanovenou v iniciativě Small Business Act¹⁰, zejména se zásadou VII týkající se toho, jak pomoci malým a středním podnikům, aby více využívaly příležitosti, které nabízí

⁵ COM(2018) 21 final.

⁶ Pozměněný návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o opatření k posílení správní spolupráce v oblasti daně z přidané hodnoty (COM(2017) 706 final).

⁷ COM(2017) 569 final.

⁸ Roční analýza růstu 2017; viz: https://ec.europa.eu/info/publications/2017-european-semester-annual-growth-survey_en

⁹ Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění; viz:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:CS:PDF>

¹⁰ Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – „Zelenou malým a středním podnikům“ – „Small Business Act“ pro Evropu (KOM(2008) 394 v konečném znění).

jednotný trh. Navíc je v souladu i se strategií pro jednotný trh¹¹ a s cíli Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT).

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Touto směrnicí se mění směrnice o DPH na základě článku 113 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tento článek stanoví, že Rada zvláštním legislativním postupem a po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem jednomyslně přijme ustanovení k harmonizaci právních předpisů členských států v oblasti nepřímých daní.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Podle zásady subsidiarity stanovené v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii lze opatření na úrovni Unie přijmout pouze tehdy, pokud zamýšlených cílů nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a proto jich lze z důvodu rozsahu nebo účinků navrhovaného opatření lépe dosáhnout na úrovni Unie.

O pravidlech upravujících DPH pro přeshraniční obchod v Unii nemohou z důvodu jejich povahy rozhodovat jednotlivé členské státy, jelikož se nezbytně týkají podniků, které se nacházejí v různých členských státech. Daň z přidané hodnoty je navíc harmonizovaná na úrovni Unie, a proto každá iniciativa k zavedení konečného systému DPH pro přeshraniční dodání zboží vyžaduje, aby Komise předložila návrh na změnu směrnice o DPH¹².

• Proporcionalita

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, tj. nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv, a zejména bezproblémového fungování jednotného trhu. Co se týče testu subsidiarity, není možné, aby členské státy řešily takové problémy, jako jsou podvody nebo složitost systému, bez návrhu na změnu směrnice o DPH.

• Volba nástroje

Vzhledem k tomu, že se mění směrnice o DPH, navrhuje se jako nástroj směrnice.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti stávajících právních předpisů

V roce 2011 provedl externí konzultant retrospektivní hodnocení prvků systému DPH v Unii a jeho výsledky byly použity jako výchozí bod pro přezkoumání současného systému DPH¹³.

¹¹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – „Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky“(COM(2015) 550 final).

¹² Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

¹³ Ústav fiskálních studií (vedoucí projektu), 2011, *A retrospective evaluation of elements of the EU VAT system* (Zpětné hodnocení prvků systému DPH v EU): http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

V souvislosti s přípravou legislativního návrhu dokumentu COM(2017) 569 final, který nastiňuje základní pilíře konečného režimu DPH, se uskutečnil rozsáhlý proces konzultací se zúčastněnými stranami. Od přijetí dotyčného návrhu bylo prostřednictvím portálu pro zdokonalení tvorby právních předpisů a prostřednictvím akcí pořádaných s obchodními a podnikatelskými sdruženími získáno malé množství zpětné vazby, přičemž obdržené názory podporují celkový cíl vytvoření solidní jednotné evropské oblasti DPH.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Know-how shromážděné prostřednictvím několika studií uvedených v dokumentu COM(2017) 569 final ze dne 4. října 2017 pro stanovení základních pilířů konečného systému DPH pokrývaly potřeby tohoto návrhu.

Z nich byla pro potřeby tohoto návrhu obzvláště důležitá studie o uplatňování „zásady místa určení“ při dodání zboží mezi podniky v rámci EU¹⁴.

- **Posouzení dopadů**

Bylo provedeno posouzení dopadů a následné hodnocení, jež se týkaly jak stanovení základních pilířů konečného systému DPH, tak podrobných opatření pro zavedení těchto základních kamenů do praxe; viz SWD(2017) 325 final a SWD(2017) 326 final ze dne 4. října 2017. Upřednostňovaná možnost, zvolená v uvedeném posouzení dopadů, by snížila přeshraniční podvody s DPH až o 41 miliard EUR ročně a náklady podniků na dodržování předpisů by snížila o 938 milionů EUR ročně.

Posouzení dopadů projednal dne 14. července 2017 Výbor pro kontrolu regulace. Výbor se k návrhu vyjádřil kladně a udělil některá doporučení, zejména pokud jde o souvislost návrhu s dalšími prvky akčního plánu v oblasti DPH, potřebu postupného přístupu a koncept certifikované osoby povinné k dani. Tato doporučení byla zohledněna. Stanovisko výboru a jeho doporučení jsou uvedeny v příloze 1 dokumentu SWD(2017) 325 final.

Jelikož mají navrhované změny zásadní povahu, budou mít dopad na všechny podniky. Zabývají se problematikou podvodů a složitosti stávajícího přechodného systému DPH a souvisejícími náklady na dodržování předpisů pro všechny podniky. Taková zjednodušení, jako je využívání jednoho správního místa, jsou dostupná i pro malé a střední podniky, avšak nejsou výslovně zaměřena jen na tuto kategorii osob povinných k dani.

Obtíže malých a středních podniků, zejména při přeshraničním obchodování, již řeší konkrétní návrh, který byl předložen dne 18. ledna 2018¹⁵. Dotyčný návrh spolu s tímto návrhem tvoří nedílnou součást akčního plánu v oblasti DPH.

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Jak je uvedeno v posouzení dopadů, bylo zjištěno, že u podniků, které provádějí přeshraniční obchod uvnitř Unie, jsou náklady na dodržování předpisů na jedno euro obratu o 11 % vyšší než odpovídající náklady na dodržování předpisů o DPH na jedno euro obratu u podniků, které se zabývají výhradně vnitrostátním obchodem.

S ohledem na posouzení dopadu na menší podniky bylo provedeno rozlišení mezi malými a středními podniky, které se zabývají převážně vnitrostátním obchodem, a malými a středními

¹⁴ EY, 2015; viz:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf

¹⁵ COM(2018) 21 final.

podniky, které se již zabývají jak vnitrostátním obchodem, tak i přeshraničním obchodem uvnitř Unie.

Pro tuto druhou kategorii malých a středních podniků by navrhované změny, a zejména rozšíření oblasti působnosti mechanismu jednoho správního místa, mohly vést k průměrnému snížení nákladů na dodržování předpisů o DPH až o 17 % ročně ve srovnání s jejich stávajícími náklady.

Odhaduje se, že finanční dopad dotyčných změn zvýší v roce jejich zavedení do praxe u všech podniků náklady na podnikání, jako jsou například náklady na aktualizaci účetního a fakturačního softwaru a na odbornou přípravu, o 457 milionů EUR, jelikož podniky budou muset přizpůsobit své interní postupy novým pravidlům, ale v letech následujících po roce zavedení těchto změn do praxe bude celkovým výsledkem čisté snížení nákladů na dodržování předpisů o DPH o 938 milionů EUR ročně.

Avšak posouzení dopadů doprovázející zvláštní návrh týkající se malých a středních podniků¹⁶, který, jak je uvedeno výše, doplňuje tento návrh, ukazuje, že zavedení dotyčných změn do praxe by u MSP mělo vést ke snížení nákladů na dodržování předpisů o DPH až o 18 % (neboli 11,9 miliardy EUR) a k zvýšení jejich přeshraniční obchodní činnosti přibližně o 13 %.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nebude mít žádné negativní důsledky pro rozpočet Unie. Jelikož by tento návrh snížil přeshraniční podvody s DPH o více než 41 miliard EUR ročně, měl by se celkový roční příjem z DPH vybrané každým členským státem, který je výchozím bodem pro výpočet vlastních zdrojů z DPH, zvýšit.

5. DALŠÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Ve svém sdělení z října roku 2017 o opatřeních v návaznosti na akční plán v oblasti DPH Komise uvedla, že uskutečnění druhého kroku (týkajícího se přeshraničního poskytování služeb) v rámci postupného přechodu ke konečnému systému DPH navrhne Komise po řádném sledování realizace prvního kroku (která bude dokončena tímto návrhem), jehož fungování z hlediska odolnosti vůči podvodům, nákladů na dodržování předpisů pro podniky a účelnosti při správě systému daňovými orgány vyhodnotí Komise pět let po jeho vstupu v platnost.

Za tím účelem se bude Komise snažit získat od členských států veškeré relevantní informace ohledně úrovně a vývoje správních nákladů a podvodů. Komise se bude rovněž snažit shromažďovat od všech příslušných zúčastněných stran v oblasti podnikání informace ohledně úrovně a vývoje jejich nákladů na dodržování předpisů.

- **Informativní dokumenty (u směrnic)**

V návrhu se nevyžadují informativní dokumenty o provádění.

¹⁶ SWD(2018) 9 final a SWD(2018) 11 final.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Hlavní podstatné změny navrhované ve směrnici o DPH jsou vysvětleny níže v členění podle jednotlivých témat. Tyto podstatné změny skutečně vedou k řadě následných změn technické povahy ve směrnici o DPH.

Některé změny se týkají ustanovení, jejichž změny jsou již navrženy v návrhu dokumentu COM(2017) 569 final ze dne 4. října 2017. V reakci na žádost Rady stanovit uvedený návrh zlepšení současného systému DPH, která se mají provést, zatímco probíhají práce na konečném režimu DPH pro obchod uvnitř Unie. Navrhované změny pro tzv. „rychlá řešení“ zůstávají v plném rozsahu platné, protože by měly vstoupit v platnost s dostatečným předstihem před tímto návrhem.

Nicméně následné zavedení konečného režimu pro dodání zboží mezi podniky, jež předpokládá tento návrh, skutečně vyžaduje, aby se ustanovení obsažená v předchozím návrhu ohledně pojetí certifikované osoby povinné k dani, zboží v konsignačním skladu a situací řetězce plnění přizpůsobila tomuto novému režimu.

Navíc vzhledem k tomu, že cílem tohoto návrhu je zavést konečný režim pro dodání zboží mezi podniky, je nutno navrhovaný článek 402, který stanoví základní pilíře zdanění obchodu mezi členskými státy a který se vztahuje na zboží i služby, přizpůsobit skutečnosti, že tyto základní pilíře jsou částečně uvedeny v účinnost tímto návrhem.

Tento návrh kromě toho poskytuje příležitost nahradit v řadě ustanovení směrnice o DPH zastaralé pojmy „uvnitř Společenství“ nebo „Společenství“ pojmy „uvnitř Unie“ a „Unie“.

Nedávný návrh Komise týkající se zvláštního režimu pro malé podniky (COM(2018) 21 final ze dne 18. ledna 2018) rovněž vyžaduje několik technických aktualizací, jako je například výše zmíněná náhrada pojmů podle tohoto návrhu. Aby se zabránilo nejednoznačnosti, nejsou tyto změny zahrnuty do tohoto návrhu, nýbrž budou řešeny během jednání v Radě.

Předmět a oblast působnosti daně: články 2 až 4

Jak je uvedeno výše, současný systém DPH rozděluje přeshraniční mezipodnikové dodání zboží do dvou různých plnění pro účely DPH: dodání zboží osvobozené od DPH v členském státě odeslání zboží a pořízení zboží uvnitř Společenství, které je zdaněno v členském státě určení.

Navrhuje se, aby přeshraniční mezipodnikové dodání zboží uvnitř Unie vedlo k jedinému plnění pro účely DPH: dodání zboží uvnitř Unie. Pojem pořízení zboží uvnitř Společenství jakožto plnění podléhajícího DPH je tudíž nutno z článků 2 až 4 odstranit.

Jelikož pořízení zboží uvnitř Společenství již nebude jakožto plnění podléhající DPH existovat, je nutno veškerá následná ustanovení směrnice o DPH týkající se tohoto pojmu zrušit a přezkoumat s ohledem na navrhovaný mechanismus zdanění přeshraničního mezipodnikového obchodu se zbožím uvnitř Unie.

Pojem dodání zboží uvnitř Unie: článek 14

Navrhuje se doplnit čl. 14 odst. 4 bodem 3, který obsahuje definici dodání zboží uvnitř Unie. „Dodáním zboží uvnitř Unie“ se rozumí dodání zboží uskutečněné osobou povinnou k dani pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, při němž je zboží odesíláno nebo přepravováno dodavatelem nebo osobou, která nabývá zboží uvnitř Unie, či případně jejich jménem, z jednoho členského státu do jiného členského státu.

Určitá dodání uvedená v čl. 14 odst. 5 se nepovažují za dodání uvnitř Unie, a to i v případě, že jsou splněny obě kvalifikační podmínky, a sice pokud jde o postavení pořizovatele a pokud jde o přepravu zboží. Je tomu tak v případě dodání zboží s montáží nebo instalací, ať již se zkušebním provozem, nebo bez něj, dodání zboží osvobozeného od daně podle článku 148 nebo 151 a dodání zboží zemědělcem, na něhož se vztahuje daňový paušál, jak je definován v článku 295.

Pravidla ohledně místa dodání zboží: článek 35a

Pravidla o místě dodání zdanitelných plnění určují členský stát, v němž je DPH splatná.

Obecná pravidla pro určení místa dodání zboží bez přepravy (místo, kde se zboží nachází v okamžiku dodání) a místa dodání zboží s přepravou (místo, kde se zboží nachází při zahájení odeslání nebo přepravy zboží) zůstávají.

Navrhuje se však nová výjimka z obecného pravidla v článku 35a, podle něhož se za místo dodání u dodání zboží uvnitř Unie považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli.

Kombinace definice dodání zboží uvnitř Unie podle čl. 14 odst. 4 bodu 3 a nově navrhaného pravidla ohledně místa dodání v článku 35a zajišťuje zdanění přeshraničního mezipodnikového dodání zboží uvnitř Unie v členském státě určení.

Podle stávajících pravidel upravujících DPH se přeshraniční dodání osobám povinným k dani, které dodávají pouze zboží nebo služby, v souvislosti s nimiž nelze uplatnit nárok na odpočet DPH, osobám povinným k dani, na které se vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce, a právnickým osobám nepovinným k dani stále pod určitou prahovou hodnotou a v případě, že nabyvatel ne zvolil zdanění v místě určení, daní v členském státě dodání (původu).

Tato výjimka ještě dále zvyšuje složitost současného režimu. Navíc ztratila na svém významu, jelikož příslušná prahová hodnota nebyla od svého zavedení v roce 1993 nikdy přezkoumána. Tato výjimka se proto neponechává v platnosti také proto, že na rozdíl od současné situace se v rámci navrhovaných pravidel postará dodavatel o splnění oznamovacích a platebních povinností týkajících se těchto dodání.

Zdanění v místě určení je tedy zajištěno u všech dodání zboží mezi podniky uvnitř Unie. Jedinou výjimkou jsou dodání uskutečněná v rámci režimu ziskové přírážky stanoveného v člancích 311 a dále (článek 35c). Další zdanění v místě určení se nevztahuje ani na přeshraniční dodání zboží, které je osvobozeno od daně podle článku 148 nebo 151, ani na přeshraniční dodání zboží zemědělcem, na něhož se vztahuje daňový paušál, jak je definován v článku 295, jelikož, jak je uvedeno výše, jsou tato dodání vyloučena z pojmu dodání zboží uvnitř Unie.

Daňová povinnost: článek 67

Navrhuje se změna článku 67, který určuje jediné pravidlo pro daňovou povinnost k DPH u dodání uvnitř Unie. Podle tohoto pravidla vzniká daňová povinnost k DPH při vystavení faktury nebo po uplynutí lhůty uvedené v čl. 222 prvním pododstavci, pokud do té doby nebyla vystavena žádná faktura (patnáctý den měsíce následujícího po měsíci, v němž se uskutečnilo zdanitelné plnění).

Dále se upřesňuje, že ustanovení, která členskými státy umožňují stanovit v určitých případech odlišné okamžiky, kdy nastává daňová povinnost k DPH, se nevztahují na dodání zboží uvnitř Unie. Při neexistenci tohoto upřesnění by dodavatel, který uskutečňuje dodání uvnitř Unie v několika členských státech, musel dodržovat varianty, které přijaly různé členské státy ukončení přepravy zboží, což by dále zvýšilo složitost daňového režimu.

Osoba povinná odvést daň: články 193, 194a, 199a a 199b

Zůstává zachována zásada stanovená v článku 193, že DPH odvádí osoba povinná k dani, která uskutečňuje zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby, pokud není v jiných ustanoveních vyjmenovaných v tomtéž článku 193 stanoveno, že DPH odvádí jiná osoba.

Odchylně od článku 193 se navrhuje nový článek 194a, podle něhož odvádí DPH osoba povinná k dani, jíž bylo zboží dodáno, pokud je certifikovanou osobou povinnou k dani ve smyslu článku 13a, jestliže zboží dodává osoba povinná k dani, která není usazena na území členského státu, v němž je daň splatná. Pojem certifikovaná osoba povinná k dani byl obsažen v návrhu Komise ze dne 4. října 2017¹⁷.

Pokud jde o dodání zboží uvnitř Unie, kombinace pravidel stanovených v článcích 193 a 194a znamená, že dodavatel je v zásadě povinen odvést DPH v členském státě ukončení přepravy zboží, ovšem s výjimkou případů, kdy dodavatel není usazen v členském státě zdanění a pořizovatel je certifikovanou osobou povinnou k dani v souladu s článkem 13a. V takovém případě pořizovatel odvede splatnou DPH v rámci přenesení daňové povinnosti v členském státě ukončení přepravy zboží.

Článek 199a umožňuje členským státům, aby do 31. prosince 2018 stanovily pro určitá dodání upřesněná v tomto ustanovení, že osobou, která má odvést DPH, je osoba povinná k dani, jíž jsou dotyčná dodání určena.

V nedávno přijaté zprávě o účincích článků 199a a 199b na boj proti podvodům¹⁸ Komise uvedla, že předloží vhodný legislativní návrh na prodloužení platnosti stávajících opatření. Půjde o samostatný návrh, který se bude vztahovat na období od 1. ledna 2019 do 30. června 2022, jelikož předpokládaným datem vstupu tohoto návrhu v platnost je 1. července 2022.

Níže navrhované změny článku 199a se týkají období od 1. července 2022 dále. Týkají se časového rámce a rozsahu dodání, na něž se návrh vztahuje.

Pokud jde o časový rámec, navrhuje se rozšířit možnost využít toto ustanovení do 31. prosince 2028. Ostatní lhůty uvedené v dotyčném ustanovení jsou odpovídajícím způsobem upraveny.

Pokud jde o dodání, která mají být zahrnuta do působnosti tohoto ustanovení, je zřejmé, že navrhovaný obsah je nutno posoudit v souvislosti s celkovou změnou zdanění přeshraničních dodávek zboží mezi podniky. Navrhované změny mají poskytnout zásadní reakci na přeshraniční podvody souvisejících s transakcemi se zbožím, a proto by měly zajistit, že stávající mozaika dočasných opatření týkajících se přenesení daňové povinnosti v článku 199a se v rozsahu, v němž mají tato opatření rovněž za cíl reagovat na tento druh podvodů, stane

¹⁷ COM(2017) 569 final, 4.10.2017.

¹⁸ Zpráva Komise Radě a Evropskému parlamentu o účincích článků 199a a 199b směrnice Rady 2006/112/ES v oblasti boje proti podvodům (COM(2018) 118 final, 8.3.2018).

nadbytečnou. Plnění, na něž se nadále vztahují dočasná opatření podle článku 199a, jsou tedy omezena na služby, na které se toto ustanovení dříve vztahovalo.

Srovnatelný přístup se navrhuje i pro změnu článku 199b. Toto ustanovení stanoví pravidla upravující mechanismus rychlé reakce, který členským státům umožňuje za velmi zvláštních okolností určit příjemce zboží a služeb za osobu, která je povinna odvést DPH. Z téhož důvodu jako v případě článku 199a by se na dodání zboží již mechanismus rychlé reakce nevztahoval.

Identifikace: článek 214

Dodání zboží uvnitř Unie, definované v čl. 14 odst. 4 bodě 3, zahrnuje mimo jiné i plnění, při kterých osoba povinná k dani dodává zboží právnické osobě nepovinné k dani.

Proto se navrhuje změna článku 214, podle níž členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění identifikace právnické osoby nepovinné k dani, která je příjemcem dodání uvnitř Unie, prostřednictvím individuálního identifikačního čísla.

Souhrnná hlášení: články 262 až 271

Dodání zboží uvnitř Unie by se v rámci navrhovaného systému již nemělo uvádět v souhrnných hlášeních. Zásada, že dodavatel účtuje DPH u dodání uvnitř Unie, opětovně zavádí samoregulační povahu DPH. V důsledku toho již není důvodné zajišťovat správní sledování fyzického toku zboží uvnitř Unie prostřednictvím souhrnného hlášení.

Pokud je příjemcem dodání uvnitř Unie certifikovaná osoba povinná k dani, zboží se bude v Unii nadále pohybovat bez DPH. Bylo by nicméně neslučitelné s pojetím certifikované osoby povinné k dani, která je považována za spolehlivou osobu povinnou k dani, ponechat v platnosti povinnost předkládat u takových plnění souhrnná hlášení.

Povinnost předkládat souhrnná hlášení je proto zachována pouze u služeb.

Členské státy mohou za určitých podmínek zavést zvláštní opatření ke zjednodušení povinnosti předkládat souhrnná hlášení. Navrhuje se zjednodušit postup pro využití této možnosti, a to tím, že místo jednomyslného rozhodnutí Rady se požaduje konzultace s Výborem pro DPH.

Zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani: články 358 až 369x

Hlava XII kapitola 6 směrnice o DPH v současné době obsahuje tři systémy s rozdílnými oblastmi působnosti, a to:

- zvláštní režim pro služby poskytované osobami povinnými k dani neusazenými v Unii,
- zvláštní režim pro prodej zboží na dálku uvnitř Unie a pro služby poskytované osobami povinnými k dani uvnitř Unie, avšak nikoli v členském státě spotřeby,
- zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí.

Prvního a třetího z uvedených režimů se tento návrh dotýká jen okrajově.

Vzhledem k uplatňování zásady jednotného registračního režimu pro příznání, odvod a odpočet daně se navrhuje podstatné změny druhého režimu.

S ohledem na přijetí směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017¹⁹ bude tento druhý režim od 1. ledna 2021 umožňovat, aby osoba povinná k dani zaregistrovaná pro tento režim v některém členském státě (členském státě identifikace) předkládala elektronicky čtvrtletní příznání k DPH prostřednictvím zvláštního režimu jednoho správního místa, která podrobně popisují poskytování služeb a prodej na dálku uvnitř Unie osobám nepovinným k dani v jiných členských státech (členský stát (členské státy) spotřeby) spolu se splatnou DPH. Tato příznání k dani spolu s odvedenou DPH poté členský stát identifikace předá příslušným členským státům spotřeby prostřednictvím zabezpečené komunikační sítě. V rámci tohoto režimu se tyto osoby povinné k dani nemusí registrovat k DPH v každém členském státě spotřeby. Tento návrh stanoví další rozšíření tohoto režimu.

Pokud jde o definice používané pro účely tohoto režimu, v článku 369a se doplňuje definice „členského státu zdanění“. „Členským státem zdanění“ se rozumí členský stát, který je považován za stát, ve kterém se uskutečnilo dodání zboží nebo poskytnutí služeb.

Mění se rozsah plnění, na něž se tento režim vztahuje, stanovený v článku 369b. Navrhuje se, že by každé osobě povinné k dani, která není usazena v členském státě zdanění, měla být k dispozici možnost využívat tento režim v souvislosti s dodáním zboží a poskytnutím služeb, k nimž došlo v dotyčném členském státě, za které je daná osoba povinná odvést daň z přidané hodnoty. Tato možnost se tudíž nebude omezovat pouze na plnění mezi podniky a spotřebiteli, ale bude zahrnovat i mezipodniková plnění.

Navrhuje se zpřístupnit tento režim také osobám povinným k dani, které nejsou usazeny v Unii, a to pod podmínkou, že určí zprostředkovatele, který je usazen v Unii. Srovnatelně s tím, co je již stanoveno ve zvláštním režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného z třetích území nebo třetích zemí, je zprostředkovatelem osoba, jež je povinná odvést DPH a splnit povinnosti stanovené v tomto režimu jménem a na účet osoby povinné k dani usazené mimo EU, kterou zprostředkovatel zastupuje.

S ohledem na rozšíření rozsahu plnění, na které se tento režim vztahuje, se navrhuje změnit článek 369f doplněním formulace, že osoby povinné k dani, jež využívají tento režim, podávají měsíční daňové příznání prostřednictvím zvláštního režimu jednoho správního místa, pokud jejich roční obrát v EU překročí 2 500 000 EUR.

Je také nutno přezkoumat článek 369g, který definuje obsah příznání k DPH, jež se má v rámci tohoto režimu předkládat. V současnosti se informace, je mají být poskytnuty, týkají pouze hodnoty dodání uskutečněných osobami povinnými k dani a výši splatné DPH z těchto dodání.

Začlenění práva osoby povinné k dani uplatnit v daňovém příznání podaném prostřednictvím zvláštního režimu jednoho správního místa odpočet DPH zaplacené na vstupu je možné pouze tehdy, pokud jsou v tomto prohlášení poskytnuty některé další informace, a to zejména:

– celková částka DPH splatná z dodání zboží a poskytnutí služeb, za které je osoba povinná k dani jako příjemce povinná odvést daň, a z dovozu zboží, pokud členský stát uplatní volbu podle čl. 211 druhého pododstavce,

¹⁹ Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).

- odpočet DPH,
- změny vztahující se k předchozím zdaňovacím obdobím,
- čistá výše DPH k odvedení nebo k vrácení či připsání.

Jelikož se bude odpočet vztahovat na přiznání k DPH předkládané prostřednictvím tohoto režimu, navrhuje se změna článku 369i, která stanoví, že osoba povinná k dani odvede čistou výši DPH (splatná DPH snižená o odpočitatelnou DPH) splatnou v každém členském státě zdanění.

Navrhuje se nový článek 369ia, který stanoví podmínky, za nichž může osoba povinná k dani, která má v daném členském státě zdanění přeplatek na dani, získat přeplatek od dotyčného členského státu zpět. Navíc se navrhuje nový článek 369ib, který stanoví podmínky, za kterých lze částku, která má být vrácena osobě povinné k dani v členském státě identifikace, použít k úhradě DPH splatné v daném členském státě nebo členských státech zdanění.

Navrhuje se změna článku 369j za účelem určení vzájemného vztahu mezi právem na odpočet v rámci zvláštního režimu a postupy vrácení daně stanovenými ve směrnici 86/560/EHS²⁰ v případě osob povinných k dani neusazených v Unii a ve směrnici 2008/9/ES²¹ v případě osob povinných k dani usazených v Unii. Toto ustanovení je nezbytné, aby se zamezilo možnému zneužívání osobami povinnými k dani, které by uplatňovaly právo na odpočet v rámci zvláštního režimu a podaly by žádost o vrácení daně na stejnou částku DPH na vstupu.

V zásadě má osoba povinná k dani právo provést odpočet DPH na vstupu na základě daňových přiznání podaných prostřednictvím daného režimu. Pokud však osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, v daném zdaňovacím období ani ve třech předcházejících zdaňovacích obdobích, pokud podává čtvrtletní přiznání k dani, respektive v jedenácti předcházejících daňových obdobích, pokud podává měsíční přiznání k dani, nedodává zboží ani neposkytuje služby, na které se vztahuje tento zvláštní režim a z nichž je splatná DPH v členském státě zdanění, nelze v uvedeném přiznání k DPH v daném členském státě zdanění provést odpočet vzniklé DPH. Místo toho by osoba povinná k dani měla uplatnit nárok na vrácení DPH na vstupu prostřednictvím postupu vrácení daně v členském státě, v němž byla DPH vybrána.

Odchytky: články 370 až 390c

Hlava XIII kapitola 1 směrnice o DPH obsahuje řadu odchylek, které lze využívat až do přijetí konečného režimu. Pro státy, které byly členskými státy k 1. lednu 1978, je většina odchylek, jež mohou uplatňovat, uvedena v příloze X směrnice o DPH. Jak je vysvětleno výše, tento návrh je prvním krokem v procesu zavedení konečného systému zdanění obchodu uvnitř EU v místě určení. V rámci tohoto kroku se navrhuje zrušit odchylky, u kterých by – pokud by byly zachovány – navrhované změny v pravidlech týkajících se místa dodání a určení osoby povinné k odvedení DPH vedly ke složitosti pro osoby povinné k dani i pro správce daně.

Zejména možnost uplatnit odchylku by byla potlačena u zboží, které by mohlo být předmětem dodání uvnitř Unie (movité zboží). V takovém případě by dodavatel v souvislosti s každým

²⁰ Třináctá směrnice Rady 86/560/EHS ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství (Úř. věst. L 326, 21.11.1986, s. 40).

²¹ Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě (Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 23).

členským státem, v němž se tato dodání uvnitř Unie uskutečňují, musel vědět, zda dotyčný členský stát danou odchylku využil či nikoli, a pokud ano, jaké podmínky tyto členské státy uplatňují.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení podrobných technických opatření pro uplatňování konečného systému DPH pro zdanění obchodu mezi členskými státy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Když Rada v roce 1967 přijala společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) prostřednictvím směrnic Rady 62/227/EHS³ a 67/228/EHS⁴, byl učiněn závazek zavést konečný systém DPH pro zdanění obchodu mezi členskými státy, který bude fungovat podobně jako v rámci jednoho členského státu. Jelikož politické a technické podmínky nebyly pro takový systém zralé, byl po zrušení fiskálních hranic mezi členskými státy na konci roku 1992 přijat přechodný režim DPH. Směrnice Rady 2006/112/ES⁵, která v současnosti platí, stanoví, že tato přechodná pravidla musí být nahrazena konečným režimem založeným na zásadě zdaňování dodání zboží nebo poskytnutí služby v členském státě původu.
- (2) Rada, podpořená Evropským parlamentem⁶ a Evropským hospodářským a sociálním výborem⁷, potvrdila, že systém založený na původu zboží nebo služeb je nedosažitelný, a vyzvala Komisi, aby provedla důkladné technické práce a zahájila

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

³ První směrnice Rady 67/227/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst 71, 14.4.1967, s. 1301).

⁴ Druhá směrnice Rady 67/228/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Struktura a způsoby použití společného systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 71, 14.4.1967, s. 1303).

⁵ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁶ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. října 2011 o budoucnosti DPH (P7_TA(2011)0436) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2011-0436+0+DOC+XML+V0//CS>

⁷ Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 14. července 2011 na téma „Zelená kniha o budoucnosti DPH – Pro jednodušší, stabilnější a účinnější systém DPH“ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=celex:52011AE1168>

dialog s členskými státy postavený na širokém základě s cílem řádně posoudit jednotlivé možné způsoby provádění zásady místa určení⁸.

- (3) Komise ve svém akčním plánu v oblasti DPH⁹ uvádí změny systému DPH, které by byly nezbytné pro vytvoření takového systému založeného na místě určení pro obchod uvnitř Unie prostřednictvím zdanění přeshraničních dodání. Rada následně znovu potvrdila závěry tohoto akčního plánu a mimo jiné uvedla, že podle jejího názoru by měla být zásada zdanění v místě původu, se kterou se počítá pro konečný systém DPH, nahrazena zásadou zdanění v členském státě určení¹⁰.
- (4) Aby mohlo být dosaženo cílů stanovených v akčním plánu Komise v oblasti DPH, měla by být pravidla pro dodávky zboží mezi podniky uvnitř Unie změněna v souladu s postupným přístupem navrženým Komisí ve sdělení ze dne 4. října 2017 o opatřeních v návaznosti na Akční plán v oblasti DPH¹¹.
- (5) Aby bylo možno poskytnout účinnější systém zdanění mezipodnikových dodání zboží uvnitř Unie v členském státě určení, je nezbytné zrušit současný systém, v jehož rámci jsou dodávky zboží v členském státě odeslání zboží osvobozeny od daně a pořízení uvnitř Společenství se zdaňují v členském státě určení. Jelikož osvobození takových dodání a samotný pojem pořízení uvnitř Společenství jakožto plnění podléhajícího dani z přidané hodnoty je nutno zrušit, měly by být všechny související články pozměněny nebo zrušeny.
- (6) Aby bylo zajištěno rovné zacházení u vnitrostátních plnění i plnění uvnitř Unie, zdanění transakcí se zbožím uvnitř Unie pro účely DPH by mělo být založeno na jediné zdanitelné události, a sice na dodání zboží uvnitř Unie.
- (7) Aby mohla být zásada zdanění v místě určení co nejvíce uplatňována, měla by definice dodání zboží uvnitř Unie zahrnovat (bez jakéhokoli omezení prostřednictvím prahové hodnoty) dodání právnické osobě nepovinné k dani, dodání osobě povinné k dani osvobozené od daně, dodání osobě povinné k dani v rámci zvláštního režimu pro malé podniky a dodání zemědělcům, na něž se vztahuje daňový paušál.
- (8) Pojmy prodeje zboží na dálku uvnitř Unie a prodeje na dálku u zboží dováženého ze třetích území nebo třetích zemí by měly být změněny, aby se předešlo situaci, kdy by se na některé z těchto dodání vztahovala nová definice dodání uvnitř Unie.
- (9) Aby bylo zajištěno řádné fungování systému DPH v rámci vnitřního trhu, je nutno z definice dodání uvnitř Unie vyloučit určitá dodání zboží, zejména dodání zboží s montáží nebo instalací, dodání zboží pro zásobení některých plavidel a letadel palivem a zásobami, dodání zboží v rámci diplomatických a konzulárních ujednání a pro určité mezinárodní organizace a dodání zboží uskutečněná osobou povinnou k dani, na kterou se vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce.
- (10) Aby bylo zajištěno zdanění mezipodnikových dodání zboží uvnitř Unie v místě určení, mělo by se místo dodání u dodání zboží uvnitř Unie nacházet v členském státě ukončení přepravy zboží v okamžiku ukončení zaslání nebo přepravy zboží

⁸ Závěry Rady o budoucnosti DPH – 3167. zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční záležitosti, které se konalo v Bruselu dne 15. května 2012 (viz zejména bod B 4)
<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9203-2012-INIT/cs/pdf>

⁹ Akční plán v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí“ (COM(2016) 148 final ze dne 7.4.2016).

¹⁰ Viz: <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

¹¹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Opatření v návaznosti na Akční plán v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí (COM(2017) 566 final ze dne 4.10.2017).

pořizovateli. Toto pravidlo by se nemělo vztahovat na dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností podléhajících režimu ziskové přírážky ani by se nemělo vztahovat na dodání zboží na palubu lodí či letadel nebo do vlaků a na dodání zboží prostřednictvím systému pro rozvod zemního plynu, dodání elektřiny a tepelné nebo chladicí energie prostřednictvím sítí pro vytápění a chlazení, na něž by se i nadále měly vztahovat zvláštní předpisy o místě dodání.

- (11) V důsledku zrušení pojmu pořízení uvnitř Společenství jakožto zdanitelného plnění pro účely DPH je nutno přezkoumat stávající zvláštní pravidla týkající se dodávek nových dopravních prostředků a výrobků podléhajících spotřební dani.
- (12) Aby bylo možno harmonizovat uplatňování tohoto konečného systému v celé Unii, je nezbytné stanovit jednotné pravidlo pro daňovou povinnost k DPH u dodání zboží uvnitř Unie.
- (13) Celkovým pravidlem pro dodání zboží, včetně dodání zboží uvnitř Unie, a pro poskytování služeb, by mělo být to, že povinnost odvést DPH má dodavatel.
- (14) Aby byl umožněn postupný přechod ke konečnému systému zdanění obchodu uvnitř Unie, měla by být pro dodání zboží stanovena výjimka z pravidla, že povinnost odvést DPH má dodavatel, pokud osoba, které je zboží dodáno, je certifikovanou osobou povinnou k dani a dodavatel není usazen v členském státě zdanění. V takovém případě by osobou povinnou odvést DPH měl být nabyvatel, který by měl zodpovídat za DPH prostřednictvím mechanismu přenesení daňové povinnosti. Tato výjimka by měla snížit objem plnění, u kterých osoba povinná odvést DPH není usazena v členském státě zdanění.
- (15) Pravidla týkající se dočasného uplatňování mechanismu přenesení daňové povinnosti u movitého zboží je nutno přezkoumat, aby se zajistila jejich soudržnost se zavedením nových pravidel týkajících se osoby povinné odvést DPH z dodání zboží uvnitř Unie.
- (16) Aby bylo možno zjednodušit uplatňování pravidel týkajících se zdanění dodání zboží uvnitř Unie ze strany podniků, měly by členské státy přijmout nezbytná opatření, která zajistí, že každá osoba povinná k dani i právnická osoba nepovinná k dani, která je příjemcem dodání zboží uvnitř Unie, bude označena individuálním číslem.
- (17) Aby bylo zajištěno řádné sledování odvodu a odpočtu DPH v souvislosti s dodáním zboží uvnitř Unie, mělo by být vystavení faktury u dodání zboží uvnitř Unie povinné a členské státy by neměly povolit vystavování zjednodušených faktur. Faktury by se měly vystavovat v souladu s pravidly platnými v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel sídlo své ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž je dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečněno, nebo pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, s pravidly platnými v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel bydliště nebo v němž se obvykle zdržuje.
- (18) Aby bylo možno snížit administrativní zátěž obchodu uvnitř Unie a vzhledem k tomu, že DPH u dodání zboží uvnitř Unie by byla skutečně účtována buď dodavatelem, nebo nabyvatelem, který je certifikovanou osobou povinnou k dani, měla by být zrušena povinnost předkládat u těchto dodání souhrnné hlášení.
- (19) Je nezbytné přizpůsobit zvláštní režim daňového paušálu pro zemědělce s ohledem na změnu systému zdanění dodání zboží uvnitř Unie tak, aby bylo i nadále dosahováno celkového cíle tohoto režimu. V důsledku vyloučení dodání uskutečňovaných zemědělci, na něž se vztahuje daňový paušál, z definice dodání uvnitř Unie, by místem dodání jejich přeshraničních dodání zboží mezi podniky mělo zůstat místo odeslání

zboží a na tato dodání by se měla vztahovat paušální náhrada stanovená členským státem odeslání.

- (20) Aby se snížila administrativní zátěž podniků, je nutno rozsah stávajícího zvláštního režimu pro osoby povinné k dani usazené v Unii, které poskytují služby nebo uskutečňují určitá dodání zboží spotřebitelům (dodání podniky spotřebitelům), rozšířit tak, že se bude vztahovat na veškerá dodání zboží a poskytování služeb, u nichž osoba povinná odvést DPH není usazena v členském státě, v němž se dodání uskutečňuje. Tento režim by se měl vztahovat na dodání spotřebitelům i podnikům.
- (21) Rovněž je vhodné snížit administrativní zátěž osob povinných k dani neusazených v Unii, které dodávají zboží a služby, z nichž jsou povinny odvést DPH v jednom nebo více členských státech, a to tím, že tyto osoby budou moci využívat tento zvláštní režim, když určí zprostředkovatele. Aby byl zajištěn řádný výběr daně, měl by být tento zprostředkovatel usazen v Unii a měl by být povinen jménem osoby povinné k dani, která není usazena v Unii, odvádět DPH a plnit povinnosti stanovené v tomto režimu.
- (22) Aby osoby povinné k dani mohly plně využívat vnitřní trh, měl by jim tento zvláštní režim umožňovat nejen podávat přehledy plnění, u nichž je DPH splatná v jiných členských státech, než ve kterých je dodavatel usazen, ale také uplatňovat odpočet DPH, která byla dotyčnému dodavateli v těchto členských státech naúčtována.
- (23) Aby byla zajištěna soudržnost oznamovacích povinností v souvislosti s DPH pro velké podniky, je nutno přezkoumat četnost podávání přiznání k DPH v rámci tohoto zvláštního režimu, a to doplněním ustanovení, že osoby povinné k dani, jež využívají tento režim, podávají v rámci tohoto režimu měsíční přiznání k DPH, pokud je jejich roční obrát v Unii vyšší než 2 500 000 EUR.
- (24) Aby bylo možno shromažďovat od osoby povinné k dani příslušné informace za účelem zajištění řádného sledování tohoto zvláštního režimu daňovými orgány, je nutno obsah přiznání k DPH, které se má podávat v rámci tohoto zvláštního režimu, přezkoumat tak, aby se zohlednilo rozšíření režimu a aby bylo možno uplatňovat příslušné právo na odpočet.
- (25) Aby bylo zajištěno bezproblémové fungování tohoto zvláštního režimu a aby nevznikaly překážky, které osobě povinné k dani brání využívat možnosti vnitřního trhu, je nezbytné zavést společná pravidla pro situace, kdy osoba povinná k dani má v členském státě identifikace a/nebo v členském státě (členských státech) zdanění přeplatek na dani.
- (26) Z důvodu srozumitelnosti a k omezení možností jakéhokoli zneužívání nebo podvodu je nutno stanovit dobu, po kterou osoba povinná k dani může uplatnit odpočet DPH na vstupu v daném členském státě po podání svého daňového přiznání v rámci tohoto zvláštního režimu, pokud již nenahlašuje plnění, z nichž je povinná odvést DPH v tomtéž členském státě. Taková osoba povinná k dani by měla po uplynutí této lhůty využít příslušné postupy pro vrácení DPH.
- (27) Odchytky uvedené v hlavě XIII kapitole 1, které mají potenciální přeshraniční účinky, je nutno zrušit, aby se zabránilo zbytečné složitosti pro osoby povinné k dani a pro správce daně.
- (28) V důsledku zavedení dodání zboží uvnitř Unie jako nového pojmu je vhodné nahradit pojem „Společenství“ pojmem „Unie“, aby se zajistilo aktualizované a soudržné používání tohoto pojmu.

- (29) Jelikož cílů této směrnice, jež spočívají v zavedení konečného systému DPH za účelem dokonalejšího fungování režimů DPH u přeshraničního mezipodnikového obchodu se zbožím, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a proto jich lze lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné.
- (30) V souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech¹² se členské státy zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o prováděcích opatřeních o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými prvky směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (31) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,
PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) článek 2 se mění takto:
 - a) v odstavci 1 se zrušuje písmeno b);
 - b) odstavce 2 a 3 se zrušují;
- 2) články 3 a 4 se zrušují;
- 3) v článku 5 se body 1 a 2 nahrazují tímto:
 - „1. „Uníí“ a „územím Unie“ souhrn území členských států, jak jsou vymezena v bodě 2;
 2. „členským státem“ a „územím členského státu“ území každého členského státu Unie, na které se podle svých článků 349 a 355 vztahuje Smlouva o fungování Evropské Unie, s výjimkou území uvedeného nebo uvedených v článku 6 této směrnice;“;
- 4) článek 6 se mění takto:
 - a) v odstavci 1 se větvi nahrazuje tímto:
 - „1. Tato směrnice se nevztahuje na tato území, která jsou součástí celního území Unie:“;
 - b) v odstavci 2 se větvi nahrazuje tímto:
 - „2. Tato směrnice se nevztahuje na tato území, která nejsou součástí celního území Unie:“;
- 5) Článek 9 se mění takto:
 - a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:
 - „2. Vedle osob uvedených v odstavci 1 se za osobu povinnou k dani považuje každá osoba, která příležitostně dodá nový dopravní prostředek, jenž

¹² Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

je odeslán nebo přepraven pořizovateli prodejcem nebo samotným pořizovatelem nebo jménem prodejce či pořizovatele mimo území členského státu, avšak na území Unie.“;

b) doplňuje se odstavec 3, který zní:

„3. Pro účely odstavce 2 se „dopravními prostředky“ rozumějí tyto dopravní prostředky určené k přepravě osob nebo zboží:

- a) motorová pozemní vozidla s objemem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW;
- b) lodě delší než 7,5 m, s výjimkou lodí užívaných k plavbě na volném moři a přepravujících cestující za úplatu nebo lodí užívaných k obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti, jakož i lodí užívaných k poskytování záchrany nebo pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu;
- c) letadla o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi, které provozují zejména mezinárodní leteckou přepravu za úplatu.

Tyto dopravní prostředky se považují za „nové“, jde-li o

- a) motorová pozemní vozidla, pokud se dodání uskuteční do šesti měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo pokud má vozidlo ujeto nejvýše 6 000 km;
- b) lodě, pokud se dodání uskuteční do tří měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo pokud má loď najeto nejvýše 100 hodin;
- c) letadla, pokud se dodání uskuteční do tří měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo pokud má letadlo nelétáno nejvýše 40 hodin.

Členské státy stanoví podmínky, za nichž lze skutečnosti podle druhého pododstavce považovat za prokázané.“;

6) v článku 12 se návěti odstavce 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy mohou za osobu povinnou k dani považovat každou osobu, která příležitostně uskutečňuje kterákoli z těchto plnění:“;

7) vkládá se nový článek 13a, který zní:

„Článek 13a

1. Jakákoli osoba povinná k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu v Unii nebo – v případě neexistence takového sídla či provozovny – má v Unii bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, a která v průběhu své ekonomické činnosti uskuteční nebo hodlá uskutečnit kterákoli z plnění uvedených v čl. 14 odst. 4 bodě 3 a člancích 17a, 38 nebo 39, může požádat správce daně o status certifikované osoby povinné k dani.

Správce daně žadateli status udělí v případě, že jsou splněna kritéria stanovená v odstavci 2 a žadatel není z této certifikace vyloučen na základě podmínek uvedených v odstavci 3.

Je-li žadatelem osoba povinná k dani, již byl udělen status oprávněného hospodářského subjektu pro celní účely, má se za to, že kritéria uvedená v odstavci 2 jsou splněna.

2. K udělení statusu certifikované osoby povinné k dani musí být splněna všechna tato kritéria:

- a) žadatel se nedopustil žádného závažného nebo opakovaného porušení daňových pravidel a celních předpisů a nemá žádný záznam, pokud jde o závažné trestné činy související s jeho hospodářskou činností;
- b) žadatel prokáže vysokou úroveň kontroly nad svými operacemi a nad tokem zboží, ať už prostřednictvím systému spravujícího obchodní a případně i přepravní záznamy, který umožňuje řádné daňové kontroly, nebo na základě spolehlivých nebo certifikovaných vnitřních kontrolních záznamů;
- c) existuje důkaz o finanční solventnosti žadatele, která se považuje za prokázanou, pokud je žadatel s náležitým ohledem na charakteristiky daného typu podnikatelské činnosti v dobré finanční situaci, která mu umožňuje plnit své závazky, nebo pokud jsou předloženy záruky poskytnuté pojišťovacími či jinými finančními institucemi nebo jinými hospodářsky spolehlivými třetími osobami.

3. Status certifikované osoby povinné k dani nesmějí získat následující osoby povinné k dani:

- a) osoby povinné k dani, na které se vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce;
- b) osoby povinné k dani, na které se vztahuje osvobození pro malé podniky podle hlavy XII kapitoly 1 oddílu 2;
- c) osoby povinné k dani dodávající zboží či poskytující služby, v souvislosti s nimiž nelze uplatnit nárok na odpočet DPH;
- d) osoby povinné k dani, jež příležitostně provádějí dodání nového dopravního prostředku ve smyslu čl. 9 odst. 2 nebo provádějí příležitostnou činnost ve smyslu článku 12.

Osobám povinným k dani uvedeným v písmenech a) až d) může však být udělen status certifikované osoby povinné k dani v souvislosti s jinými ekonomickými činnostmi, jež vykonávají.

4. Osoba povinná k dani, která žádá o status certifikované osoby povinné k dani, dodá všechny informace vyžadované správcem daně k tomu, aby mohl učinit rozhodnutí.

Pro účely udělení tohoto daňového statusu se správcem daně rozumí:

- a) správce daně členského státu, kde má žadatel sídlo ekonomické činnosti;
- b) správce daně členského státu, kde má žadatel stálou provozovnu, kde je pro daňové účely vedeno nebo zpřístupněno jeho hlavní účetnictví v rámci Unie, v případech, kdy má žadatel sídlo ekonomické činnosti mimo Unii, ale má jednu či více stálých provozoven v Unii;
- c) správce daně členského státu, kde má žadatel bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, nemá-li ani sídlo ekonomické činnosti, ani stálou provozovnu.

5. Byla-li žádost zamítnuta, oznámí správce daně žadateli spolu s rozhodnutím také důvody zamítnutí. Členské státy zajistí, aby měl žadatel právo na odvolání proti rozhodnutím o zamítnutí žádosti.

6. Osoba povinná k dani, již byl udělen status certifikované osoby povinné k dani, oznámí správci daně bez prodlení jakékoli skutečnosti vzniklé po učinění rozhodnutí, které mohou narušit nebo ovlivnit zachování tohoto statusu. Správce daně tento daňový status odebere, pokud již nejsou splněna kritéria stanovená v odstavci 2.

7. Status certifikované osoby povinné k dani v jednom členském státě uznávají správci daně všech členských států.“;

8) článek 14 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „prodejem zboží na dálku uvnitř Unie“ dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo na jeho účet z jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli, a to i pokud do jeho přepravy či odeslání dodavatel zasahuje nepřímo, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) dodání zboží se uskutečňuje pro jinou osobu nepovinnou k dani než právnickou osobu nepovinnou k dani;
- b) předmětem dodání je zboží jiné než nové dopravní prostředky a než zboží, jež je dodáváno s montáží nebo instalací, ať již se zkušebním provozem nebo bez něj, dodavatelem nebo na jeho účet;

2) „prodejem na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí“ dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo na jeho účet ze třetího území nebo třetí země pořizovateli v členském státě, a to i pokud do jeho přepravy či odeslání dodavatel zasahuje nepřímo, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) dodání zboží se uskutečňuje pro jinou osobu nepovinnou k dani než právnickou osobu nepovinnou k dani;
- b) předmětem dodání je zboží jiné než nové dopravní prostředky a než zboží, jež je dodáváno s montáží nebo instalací, ať již se zkušebním provozem nebo bez něj, dodavatelem nebo na jeho účet;

3) „dodáním zboží uvnitř Unie“ dodání zboží, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) dodání zboží uskutečňuje osoba povinná k dani pro osobu povinnou k dani nebo pro právnickou osobu nepovinnou k dani;
- b) zboží je odesíláno nebo přepravováno dodavatelem nebo osobou, která zboží nabývá uvnitř Unie, případně jejich jménem, z jednoho členského státu do jiného.“;

b) doplňuje se odstavec 5, který zní:

„5. Za dodání zboží uvnitř Unie se nepovažuje:

- a) dodání zboží s montáží nebo instalací, ať již se zkušebním provozem, nebo bez něj, podle článku 36;
- b) dodání zboží, které je osvobozeno od daně podle článku 148 nebo 151;
- c) dodání zboží osobou povinnou k dani, na kterou se vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce.“;

9) v článku 14a se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje dodání zboží uvnitř Unie osobou povinnou k dani neusazenou v Unii osobě nepovinné k dani, má se za to, že toto zboží obdržela a dodala sama.“

10) článek 17 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Za dodání zboží uvnitř Unie za úplaty se považuje přemístění zboží, které je součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, touto osobou do jiného členského státu.

„Přemístěním do jiného členského státu“ se rozumí každé odeslání nebo přeprava movitého hmotného majetku osobou povinnou k dani nebo na její účet mimo území členského státu, v němž se majetek nachází, avšak uvnitř Unie, pro účely jejího podnikání.“;

b) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) dodání tohoto zboží osobou povinnou k dani na území členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínek stanovených v článcích 33, 35a nebo 35b;“;

c) v odstavci 2 se písmena d) a e) nahrazují tímto:

„d) dodání plynu prostřednictvím soustavy zemního plynu nacházející se na území Unie nebo prostřednictvím jakékoli sítě k takové soustavě připojené, dodání elektřiny nebo dodání tepelné nebo chladicí energie prostřednictvím tepelných nebo chladicích sítí za podmínek uvedených v článcích 38 a 39;

e) dodání tohoto zboží osobou povinnou k dani na území členského státu za podmínek stanovených v článcích 146, 147, 148, 151 nebo 152;“;

11) vkládá se nový článek 17a, který zní:

„Článek 17a

1. Za dodání zboží uvnitř Unie za úplaty se nepovažuje přemístění zboží, které je součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, touto osobou do jiného členského státu v režimu konsignačního skladu.

2. Pro účely tohoto článku se za režim konsignačního skladu považuje situace, kdy jsou splněny tyto podmínky:

- a) certifikovaná osoba povinná k dani odesílá nebo přepravuje zboží do jiného členského státu, aby je v pozdější fázi po dokončení přepravy dodala jiné certifikované osobě povinné k dani, jejíž totožnost a identifikační číslo pro účely DPH jsou známy již v okamžiku zahájení přepravy;

- b) certifikovaná osoba povinná k dani, která zboží odesílá nebo přepravuje, není usazena v členském státě, kam se zboží odesílá nebo přepravuje;
- c) certifikovaná osoba povinná k dani, která zboží v pozdější fázi po dokončení přepravy nabývá, je identifikována pro účely DPH v členském státě, do kterého se zboží přemísťuje;
- d) certifikovaná osoba povinná k dani, která zboží odesílá nebo přepravuje, zaznamenala odeslání nebo přepravu do rejstříku podle čl. 243 odst. 3.

3. Jsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 2 v době převodu práva nakládat se zbožím na certifikovanou osobu povinnou k dani podle písmene c) uvedeného odstavce, považuje se dodání zboží uvnitř Unie za uskutečněné v členském státě, do kterého bylo zboží odesláno nebo přepraveno.“;

- 12) vkládá se nový článek 18a, který zní:

„Článek 18a

Za dodání zboží za úplatu se považuje použití zboží, které nebylo koupeno podle obecných pravidel zdanění na domácím trhu některého členského státu, ozbrojenými silami státu, jenž je stranou Severoatlantické smlouvy, pro jejich potřeby nebo pro potřeby civilních zaměstnanců, kteří je doprovázejí, pokud na dovoz tohoto zboží nelze vztáhnout osvobození od daně podle čl. 143 odst. 1 písm. h).“;

- 13) článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Je-li převáděn souhrn majetku nebo jeho část za úplatu nebo bez úplaty nebo jako vklad do obchodní společnosti, mají členské státy za to, že nedošlo k dodání zboží, a v takovém případě se nabyvatel považuje za právního nástupce převodce.

Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby zabránily narušení hospodářské soutěže v případech, kdy nabyvatel není osobou plně povinnou k dani. Přijmou rovněž veškerá opatření potřebná k zabránění daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem na základě použití tohoto článku.“;

- 14) v hlavě IV se zrušuje kapitola 2;

- 15) článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

„Dovozem zboží“ se rozumí vstup zboží, které se nenachází ve volném oběhu ve smyslu článku 29 Smlouvy o fungování Evropské unie, do Unie.

Kromě plnění podle prvního pododstavce se za dovoz zboží považuje vstup zboží, které se nachází ve volném oběhu, do Unie ze třetího území, které je součástí celního území Unie.“;

- 16) V hlavě V kapitole 1 oddílu 2 se před článek 32 vkládá tento název pododdílu 1:

**„Pododíl 1
Obecné pravidlo“;**

- 17) V hlavě V kapitole 1 oddílu 2 se před článek 33 vkládá tento název pododdílu 2:

„Pododdíl 2 Zvláštní ustanovení“;

18) článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33

1. Za místo dodání u prodeje zboží na dálku uvnitř Unie se považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli.
2. Za místo dodání u prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí do jiného členského státu než členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli se považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli.
3. Má se za to, že se místo dodání u prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží nachází v tomto členském státě, pokud má být DPH z dotyčného zboží přiznána ve zvláštním režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4.“;

19) článek 35 se zrušuje;

20) vkládají se nové články 35a, 35b, 35c a 35d, které znějí:

„Článek 35a

Za místo dodání se u dodání zboží uvnitř Unie považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy pořizovateli.

Článek 35b

Za místo dodání nového dopravního prostředku uskutečněného pro jinou osobu nepovinnou k dani než právnickou osobu nepovinnou k dani se u odeslání nebo přepravy zboží z jednoho členského státu do jiného považuje místo, kde se zboží nachází při ukončení odeslání nebo přepravy.

Článek 35c

Články 33 a 35a se jako odchylné opatření nevztahují na dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností, jak jsou vymezeny v čl. 311 odst. 1 bodech 1 až 4, jež podléhají dani z přidané hodnoty podle příslušného zvláštního režimu.

Článek 35d

Pro účely článků 35a a 35b platí, že pokud se místo zahájení odeslání nebo přepravy zboží nachází na třetím území nebo v třetí zemi a pokud dodání dovozcem, který je určen nebo uznán za osobu povinnou odvést DPH podle článku 201, nebo následné dodání zahrnuje přepravu nebo odeslání zboží, které skončí v jiném členském státě než v členském státě dovozu, má se za to, že zboží bylo přepraveno nebo odesláno z členského státu dovozu.“;

21) V hlavě V kapitole 1 oddílu 2 se vkládá nový článek 36a, který zní:

„Článek 36a

1. Pokud je zboží dodáno v situaci řetězce plnění, přeprava nebo odeslání z jednoho členského státu do jiného podle čl. 14 odst. 4 bodu 3 písm. b) se připisuje dodání uskutečněnému poskytovatelem zprostředkujícímu subjektu, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) zprostředkující subjekt sdělí poskytovateli název členského státu ukončení přepravy zboží;
- b) zprostředkující subjekt je identifikován pro účely DPH v jiném členském státě, než ve kterém začíná odeslání nebo přeprava zboží.

2. Pokud není v situaci řetězce plnění splněna některá z podmínek uvedených v odstavci 1, přeprava nebo odeslání z jednoho členského státu do jiného podle čl. 14 odst. 4 bodu 3 písm. b) se připisuje dodání uskutečněnému zprostředkujícím subjektem pořizovateli.

3. Pro účely tohoto článku se rozumí:

- a) „situaci řetězce plnění“ situace, kdy následná dodání téhož zboží osobami povinnými k dani vedou k jediné přepravě nebo odeslání tohoto zboží z jednoho členského státu do jiného a kdy jak zprostředkující subjekt, tak poskytovatel jsou certifikované osoby povinné k dani;
- b) „zprostředkujícím subjektem“ dodavatel v jiném řetězci než první dodavatel, který odesílá nebo přepravuje zboží sám nebo prostřednictvím třetí strany, která jej zastupuje;
- c) „poskytovatelem“ osoba povinná k dani v řetězci, která dodává zboží zprostředkujícímu subjektu;
- d) „pořizovatelem“ osoba povinná k dani, jíž zprostředkující subjekt dodává zboží v řetězci.“;

22) článek 37 se nahrazuje tímto:

„Článek 37

1. Pokud je zboží dodáno na palubu lodí či letadel nebo do vlaků během úseku přepravy cestujících uskutečněného uvnitř Unie, potom se za místo dodání považuje místo zahájení přepravy cestujících.

2. Pro účely odstavce 1 se „úsekem přepravy cestujících uskutečněným uvnitř Unie“ rozumí úsek přepravy, uskutečněný bez zastávky mimo Unii, mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy cestujících.

„Místem zahájení přepravy cestujících“ se rozumí místo prvního plánovaného nastoupení cestujících uvnitř Unie po případném přerušení cesty mimo Unii.

„Místem ukončení přepravy cestujících“ se rozumí poslední plánované místo vystoupení cestujících uvnitř Unie, kteří nastoupili v Unii před případným přerušením cesty mimo Unii.

V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

3. Členské státy mohou osvobodit nebo nadále osvobozovat od daně s nárokem na odpočet DPH odvedené na předchozím stupni dodání zboží ke spotřebě na palubě lodí či letadla nebo ve vlaku, u něhož se místo zdanění určí podle odstavce 1.“;

23) v článku 38 se odstavec 1 nahrazuje tímto:
„1. V případě dodání plynu prostřednictvím soustavy zemního plynu nacházející se na území Unie nebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené, v případě dodání elektřiny nebo v případě dodání tepelné nebo chladicí energie tepelnými nebo chladicími sítěmi obchodníku povinnému k dani se za místo dodání považuje místo, kde má tento obchodník povinný k dani sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, pro niž se zboží dodává, nebo nemá-li takové sídlo či provozovnu, místo, kde má bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje.“;

24) v článku 39 se první odstavec nahrazuje tímto:
„V případě dodání plynu prostřednictvím soustavy zemního plynu nacházející se na území Unie nebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené, v případě dodání elektřiny nebo v případě dodání tepelné nebo chladicí energie tepelnými nebo chladicími sítěmi, na která se nevztahuje článek 38, se za místo dodání považuje místo, kde pořizovatel skutečně zboží využívá a spotřebovává.“;

25) v hlavě V se zrušuje kapitola 2;

26) články 49 a 50 se nahrazují tímto:

„Článek 49

Místem poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani, vyjma přepravy zboží uvnitř Unie, je místo, kde se přeprava uskutečňuje, podle pokryté přepravní vzdálenosti.

Článek 50

Místem poskytnutí služby přepravy zboží uvnitř Unie osobě nepovinné k dani je místo zahájení přepravy.“;

27) v článku 51 se první odstavec nahrazuje tímto:

„„Přepřavou zboží uvnitř Unie“ se rozumí přeprava zboží, při níž se místo jejího zahájení a místo jejího ukončení nacházejí na území dvou různých členských států.“;

28) článek 52 se nahrazuje tímto:

„Článek 52

Členské státy nemusí u osob nepovinných k dani uplatňovat DPH na úsek přepravy zboží uvnitř Unie, který se uskutečňuje přes vody, jež netvoří součást území Unie.“;

29) článek 55 se nahrazuje tímto:

„Článek 55

Místem poskytnutí restaurační nebo cateringové služby, vyjma restauračních a cateringových služeb, které se skutečně poskytují na palubě lodi či letadla nebo ve vlaku během úseku přepravy cestujících uskutečněného uvnitř Unie, je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta.“;

30) článek 57 se nahrazuje tímto:

„Článek 57

1. Místem poskytnutí restaurační nebo cateringové služby, která se skutečně poskytuje na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy cestujících uskutečněného uvnitř Unie, je místo zahájení přepravy cestujících.

2. Pro účely odstavce 1 se „úsekem přepravy cestujících uskutečněným uvnitř Unie“ rozumí úsek přepravy, uskutečněný bez zastávky mimo Unii, mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy cestujících.

„Místem zahájení přepravy cestujících“ se rozumí místo prvního plánovaného nastoupení cestujících uvnitř Unie po případném přerušení cesty mimo Unii.

„Místem ukončení přepravy cestujících“ se rozumí poslední plánované místo vystoupení cestujících uvnitř Unie, kteří nastoupili v Unii před případným přerušením cesty mimo Unii.

V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.“;

31) v hlavě V kapitole 3 oddílu 3 se název pododdílu 9 nahrazuje tímto:

„Pododdíl 9

Poskytování služeb osobám nepovinným k dani mimo Unii“;

32) v článku 59 se první odstavec mění takto:

a) návětí se nahrazuje tímto:

„Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště či místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Unii, je místo, kde je tato osoba usazena nebo má bydliště či místo, kde se obvykle zdržuje.“;

b) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) poskytnutí přístupu do soustavy zemního plynu nacházející se na území Unie nebo do jakékoli sítě k takové soustavě připojené, do elektroenergetické soustavy nebo do tepelných nebo chladicích sítí, přeprava, přenos nebo distribuce těmito soustavami nebo sítěmi a poskytnutí dalších s tím přímo souvisejících služeb.“;

33) v článku 59a se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) místo poskytnutí některých nebo všech těchto služeb, které se nachází na jejich území, za místo nacházející se mimo Unii, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází mimo Unii;

b) místo poskytnutí některých nebo všech těchto služeb, které se nachází mimo Unii, za místo nacházející se na jejich území, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází na jejich území.“;

34) v hlavě V se název kapitoly 3a nahrazuje tímto:

„PRAHOVÁ HODNOTA PRO OSOBY POVINNÉ K DANI DODÁVAJÍCÍ ZBOŽÍ, NA NĚŽ SE VZTAHUJE ČL. 33 ODS. 1, A POSKYTUJÍCÍ SLUŽBY, NA NĚŽ SE VZTAHUJE ČLÁNEK 58“;

35) článek 59c se mění takto:

a) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Ustanovení čl. 33 odst. 1 a článku 58 se nepoužijí, jsou-li splněny tyto podmínky:“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členský stát, na jehož území se nachází zboží v okamžiku zahájení svého odeslání nebo přepravy nebo kde jsou usazeny osoby povinné k dani poskytující telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby, poskytne osobám povinným k dani uskutečňujícím plnění splňující podmínky podle odstavce 1 možnost se rozhodnout, že se místo dodání určí podle čl. 33 odst. 1 a místo poskytnutí podle článku 58, přičemž toto rozhodnutí se v každém případě vztahuje na dva kalendářní roky.“;

36) články 60 a 61 se nahrazují tímto:

„Článek 60

Místem dovozu zboží je členský stát, na jehož území se zboží nachází při vstupu do Unie.

Článek 61

Odchylně od článku 60, je-li zboží, které se nenachází ve volném oběhu, propuštěno při vstupu do Unie do některého z režimů nebo dostane-li se do některé ze situací uvedených v článku 156 nebo je-li propuštěno do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od daní při dovozu anebo do režimu vnějšího tranzitu, je místem dovozu členský stát, na jehož území se na toto zboží tyto režimy nebo situace přestanou vztahovat.

Obdobně je-li zboží, které se nachází ve volném oběhu, propuštěno při vstupu do Unie do některého z režimů nebo dostane-li se do některé ze situací uvedených v člancích 276 a 277, je místem dovozu členský stát, na jehož území se na toto zboží tyto režimy nebo situace přestanou vztahovat.“;

37) v článku 64 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Dodávání zboží uvnitř Unie, které probíhá po dobu delší než jeden kalendářní měsíc, se považuje za uskutečněné uplynutím každého kalendářního měsíce, dokud dodávání zboží neskončí.“;

38) v článku 66 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Odchylka podle prvního pododstavce se však nepoužije na poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést příjemce podle článku 196, na dodání zboží uvnitř Unie a na dodání nových dopravních prostředků podle článku 35b.“;

39) článek 67 se nahrazuje tímto:

„Článek 67

U dodání zboží uvnitř Unie a dodání nových dopravních prostředků podle článku 35b vzniká daňová povinnost k DPH při vystavení faktury nebo po uplynutí lhůty uvedené v čl. 222 prvním pododstavci, pokud do té doby nebyla žádná faktura vystavena.

Ustanovení čl. 64 odst. 1, čl. 64 odst. 2 třetího pododstavce a článku 65 se však nevztahují na dodání zboží uvnitř Unie a dodání nových dopravních prostředků podle článku 35b.“;

40) v hlavě VI se zrušuje kapitola 3;

41) v čl. 71 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Je-li zboží při vstupu do Unie propuštěno do některého z režimů nebo dostane-li se do některé ze situací uvedených v člancích 156, 276 a 277 nebo do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od daní při dovozu nebo do režimu vnějšího tranzitu, je zdanitelné plnění uskutečněno a daňová povinnost vzniká až tehdy, když se na zboží tyto režimy nebo situace přestanou vztahovat.“;

42) článek 76 se nahrazuje tímto:

„Článek 76

Při dodání zboží uvnitř Unie spočívajícím v přemístění do jiného členského státu je základem daně kupní cena zboží nebo podobného zboží, a pokud kupní cena neexistuje, nákladová cena stanovená k okamžiku přemístění.“;

43) článek 78 se nahrazuje tímto:

„Článek 78

1. Základ daně zahrnuje tyto položky:

- a) daně, cla, dávky a poplatky, s výjimkou samotné DPH;
- b) vedlejší výdaje, jako jsou náklady na provize, balení, přepravu a pojištění, které dodavatel zboží nebo poskytovatel služby účtuje k tíži pořizovatele nebo příjemce.

Pro účely odst. 1 písm. a) zahrnuje clo spotřební daň splatnou v členském státě, v němž se uskutečňuje dodání zboží podléhajícího spotřební dani uvnitř Unie v souladu s článkem 35a.

Pro účely odst. 1 písm. b) mohou členské státy považovat výdaje zahrnuté do samostatné dohody za vedlejší výdaje.

2. Jestliže je po dodání zboží uvnitř Unie vrácena dodavateli spotřební daň odvedená v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, základ daně se v členském státě, na jehož území se dodání zboží podléhajícího spotřební dani uvnitř Unie uskutečnilo v souladu s článkem 35a, přiměřeně sníží.

3. Pro účely této směrnice se za „výrobky podléhajícími spotřební dani“ považují energetické produkty, alkohol a alkoholické nápoje a zpracovaný tabák podle čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 2008/118/ES(*), avšak nepovažuje se za ně plyn dodávaný prostřednictvím soustavy zemního plynu, která se nachází na území Unie, nebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené.“;

(*) Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12).;

44) v hlavě VII se zrušuje kapitola 3;

45) článek 85 se nahrazuje tímto:

„Článek 85

Při dovozu zboží je základem daně celní hodnota stanovená podle platných předpisů Unie.“;

46) v čl. 86 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) vedlejší výdaje, jako jsou náklady na provize, balení, přepravu a pojištění, vzniklé až do dosažení prvního místa určení zboží na území členského státu dovozu, jakož i vedlejší výdaje vyplývající z přepravy na další místo určení v Unii, pokud je toto místo v okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění známo.“;

47) článek 88 se nahrazuje tímto:

„Článek 88

Pokud bylo zboží dočasně vyvezeno z Unie a je dovezeno zpět poté, co bylo mimo Unii opraveno, zpracováno, upraveno, sestaveno nebo přepracováno, příjmu členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby s tímto zbožím bylo pro účely DPH zacházeno stejným způsobem, jako kdyby byly tyto práce provedeny na jejich území.“;

48) článek 91 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Jsou-li položky potřebné pro stanovení základu daně při dovozu vyjádřeny v jiné měně než v měně členského státu, v němž je daň vyměřována, určí se směnný kurz v souladu s předpisy Unie upravujícími výpočet celní hodnoty.“;

b) v odstavci 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„U některých plnění podle prvního pododstavce nebo u některých kategorií osob povinných k dani však mohou členské státy použít směnný kurz stanovený podle platných předpisů Unie upravujícími výpočet celní hodnoty.“

49) v článku 93 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) u dodání zboží uvnitř Unie;

50) článek 94 se zrušuje;

51) článek 131 se nahrazuje tímto:

„Článek 131

Osvobození od daně podle kapitol 2 až 9 se uplatňují, aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie, a za podmínek, které členské státy stanoví k zajištění správného a jednoduchého uplatňování těchto osvobození a k zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovými povinnostem či zneužití daňového režimu.“;

52) v hlavě IX se název kapitoly 4 nahrazuje tímto:

**„OSVOBOZENÍ OD DANĚ VZTAHUJÍCÍ SE NA NĚKTERÉ
SLUŽBY PŘEPRAVY ZBOŽÍ UVNITŘ UNIE“;**

53) v hlavě IX kapitole 4 se zrušují oddíly 1 a 2;

- 54) v hlavě IX kapitole 4 se zrušuje název oddílu 3;
55) článek 142 se nahrazuje tímto:

„Článek 142

Členské státy osvobodí od daně poskytnutí služby přepravy zboží uvnitř Unie na ostrovy nebo z ostrovů, které tvoří autonomní oblasti Azory a Madeira, jakož i poskytnutí služby přepravy zboží mezi těmito ostrovy.“;

- 56) článek 143 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se písmena b) a c) nahrazují tímto:
- „b) konečný dovoz zboží upravený směrnicemi Rady 2007/74/ES(*), 2009/132/ES(**) a 2006/79/ES(***);
- c) konečný dovoz zboží nacházejícího se ve volném oběhu z třetího území, které je součástí celního území Unie, na které by bylo možné vztáhnout osvobození od daně podle písmene b), kdyby bylo dovezeno ve smyslu čl. 30 prvního pododstavce;“;
- b) v odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:
- „d) dovoz zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno z třetího území nebo třetí země do jiného členského státu než do státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, je-li dodání tohoto zboží dovozcem určeným nebo uznaným za osobu povinnou odvést daň podle článku 201 dodáním zboží uvnitř Unie;“;
- c) v odstavci 1 se písmeno fa) nahrazuje tímto:
- „(fa) dovoz zboží uskutečněný orgány Unie, Evropským společenstvím pro atomovou energii, Evropskou investiční bankou nebo subjekty založenými Evropskou unií, na něž se vztahuje Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách Unie, a to v mezích a za podmínek upravených v uvedeném protokolu a v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž;“;
- d) návětí odstavce 2 se nahrazuje tímto:
- „2. Osvobození od daně stanovené v odst. 1 písm. d) se použije v případech, kdy po dovozu zboží následuje dodání zboží uvnitř Unie, pouze pokud dovozce v okamžiku dovozu poskytl příslušným orgánům členského státu dovozu alespoň tyto informace:“;
- e) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) identifikační číslo pro DPH pořizovatele, jemuž je zboží dodáno, vydané v jiném členském státě nebo své vlastní identifikační číslo pro DPH v případě přemístění zboží podle čl. 17 odst. 1;“;

(*) Směrnice Rady 2007/74/ES ze dne 20. prosince 2007 o osvobození zboží dováženého osobami cestujícími ze třetích zemí od daně z přidané hodnoty a spotřební daně (Úř. věst. L 346, 29.12.2007, s. 6).

(**) Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu (kodifikované znění) (Úř. věst. L 292, 10.11.2009, s. 5).

(***) Směrnice Rady 2006/79/ES ze dne 5. října 2006 o osvobození zboží dováženého v drobných zásilkách neobchodní povahy ze třetích zemí od daní (kodifikované znění) (Úř. věst. L 286, 17.10.2006, s. 15).;

57) v čl. 145 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy mohou upravit své vnitrostátní předpisy, aby omezily narušení hospodářské soutěže, a zejména zamezily případům nezdanění nebo dvojího zdanění v Unii.“;

58) v čl. 146 odst. 1 se písmena a) až d) nahrazují tímto:

„a) dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo Unii prodávajícím nebo jeho jménem;

b) dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo Unii pořizovatelem neusazeným na jejich území nebo jeho jménem, s výjimkou zboží přepravovaného samotným pořizovatelem a určeného k vybavení nebo zásobení rekreačních lodí a letadel nebo jiných dopravních prostředků pro soukromé použití;

c) dodání zboží schváleným subjektům, které je vyvázejí z Unie v rámci své humanitární, dobročinné nebo vzdělávací činnosti prováděné mimo Unii;

d) poskytnutí služby spočívající v práci na movité věci, která byla pořízena nebo dovezena za účelem provedení těchto prací v Unii a odeslána nebo přepravena mimo Unii poskytovatelem služby nebo příjemcem neusazeným na jejich území nebo jménem jednoho z nich;“;

59) článek 147 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) cestující není usazen v Unii;

b) zboží je přepraveno mimo Unii do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž se dodání uskutečnilo;“;

b) v odstavci 2 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„2. Pro účely odstavce 1 se „cestujícím, který není usazen v Unii“, rozumí cestující, jehož bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, se nenachází v Unii. V takovém případě se „bydlištěm nebo místem, kde se obvykle zdržuje“, rozumí místo zapsané jako takové v cestovním pase, průkazu totožnosti nebo jiném dokladu, který uznává za doklad o totožnosti členský stát, na jehož území je dodání uskutečňováno.

Vývoz se prokazuje fakturou nebo jiným dokladem sloužícím jako faktura, který je potvrzen celním úřadem výstupu z Unie.“;

60) v čl. 151 odst. 1 se písmeno aa) nahrazuje tímto:

„aa) dodání zboží nebo poskytnutí služby orgánům Unie, Evropskému společenství pro atomovou energii, Evropské investiční bance nebo subjektům založeným Evropskou unií, na něž se vztahuje Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách

Evropské unie, a to v mezích a za podmínek upravených v uvedeném protokolu a v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž;“;

61) v článku 153 se první odstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy osvobodí od daně poskytnutí služby zprostředkovatelem, který jedná jménem jiné osoby a na její účet, pokud zprostředkovává plnění uvedená v kapitolách 6, 7 a 8 nebo plnění uskutečňovaná mimo Unii.“;

62) články 154 a 155 se nahrazují tímto:

„Článek 154

Pro účely tohoto oddílu se „jinými než celními sklady“ rozumějí u zboží podléhajícího spotřební dani prostory považované za sklady s daňovým dozorem pro účely čl. 4 odst. 11 směrnice 2008/118/ES a u zboží nepodléhajícího spotřební dani prostory považované za takové členskými státy.

Článek 155

Aniž jsou dotčeny jiné daňové předpisy Unie, mohou členské státy po konzultaci s Výborem pro DPH přijímat zvláštní opatření s cílem osvobodit od daně všechna plnění uvedená v tomto oddíle nebo některá z nich, pokud tato opatření nejsou zaměřena na konečné užití nebo spotřebu a pokud výše daně splatné při ukončení režimů nebo situací uvedených v tomto oddíle odpovídá výši daně, která by byla splatná, kdyby každé takové plnění bylo zdaněno na jejich území.“;

63) v článku 156 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Místa uvedená v odstavci 1 jsou ta, která takto vymezují platné celní předpisy Unie.“;

64) v čl. 158 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) je-li zboží určeno pro osoby povinné k dani za účelem dodání cestujícím na palubě letadla nebo lodi v průběhu letu či námořní plavby, pokud se cílové místo nachází mimo Unii.“;

65) v článku 161 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) dodání zboží uvedeného v čl. 30 druhém pododstavci, které se nadále nachází v tranzitním režimu uvnitř Unie podle článku 276.“;

66) článek 162 se zrušuje;

67) článek 164 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) dovoz a dodání zboží osobě povinné k dani za účelem vývozu tohoto zboží mimo Unii v nezměněném stavu nebo po zpracování“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Výjimka se nevztahuje na dodání zboží uvnitř Unie, pokud dodavatel, který je povinen odvést DPH, využije zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 6 oddílu 3 pro přiznání a odvod daně z těchto dodání.“;

68) článek 165 se zrušuje;

- 69) článek 168 se mění takto:
- a) písmeno b) se nahrazuje tímto:
„b) DPH, která je splatná při plněních považovaných za dodání zboží nebo poskytnutí služby podle čl. 17 odst. 1, čl. 18 písm. a) a článku 27;“;
 - b) písmena c) a d) se zrušují;
- 70) v článku 169 se písmena b) a c) nahrazují tímto:
- „b) plnění osvobozených od daně podle článků 142 nebo 144, článků 146 až 149, článků 151, 152, 153 nebo 156, čl. 157 odst. 1 písm. b), článků 158 až 161 nebo článku 164;
 - c) plnění osvobozených od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. a) až f), je-li příjemce usazen mimo Unii nebo jsou-li tato plnění přímo vázána na zboží určené k vývozu z Unie.“;
- 71) v článku 170 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) plnění, z nichž je daň povinen odvést výlučně pořizovatel nebo příjemce v souladu s články 194, 196 nebo 199.“;
- 72) článek 171 se mění takto:
- a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:
„2. Osobám povinným k dani neusazeným na území Unie se DPH vrací v souladu s prováděcími pravidly stanovenými směrnicí 86/560/EHS.
Osoby povinné k dani uvedené v článku 1 směrnice 86/560/EHS se rovněž považují pro účely použití uvedené směrnice za osoby povinné k dani neusazené v Unii, jestliže v členském státě, ve kterém uskutečňují nákup zboží a služeb nebo dovoz zboží, jež podléhají dani z přidané hodnoty, dodávaly dotyčné zboží nebo poskytovaly dotyčné služby pouze osobě, která byla v souladu s články 194, 196 nebo 199 určena za osobu povinnou odvést daň.“;
 - b) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:
„b) fakturované částky DPH za dodání zboží, která jsou nebo mohou být osvobozena od daně podle čl. 146 odst. 1 písm. b).“;
- 73) v článku 171a se první pododstavec nahrazuje tímto:
„Členské státy mohou místo vrácení DPH podle směrnice 86/560/EHS nebo 2008/9/ES za dodání zboží nebo poskytnutí služby osobě povinné k dani, z nichž je tato osoba povinná k dani povinna odvést daň podle článků 194, 196 nebo 199, povolit odpočet této daně postupem podle článku 168. Stávající omezení podle čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS mohou být zachována.“;
- 74) v čl. 172 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:
„1. Každá osoba považovaná za osobu povinnou k dani z toho důvodu, že příležitostně dodává nový dopravní prostředek za podmínek stanovených v čl. 9 odst. 2, má v členském státě, v němž odeslání nebo přeprava nového dopravního prostředku pořizovateli začaly, nárok na odpočet DPH splatné nebo odvedené v souvislosti s pořízením nebo dovozem tohoto nového dopravního prostředku, a to až do výše nepřekračující výši daně, kterou by byla povinna odvést, kdyby toto dodání podléhalo DPH v členském státě, v němž odeslání nebo přeprava nového dopravního prostředku pořizovateli začaly.“;

- 75) v čl. 175 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:
„Členské státy však mohou nadále používat vlastní předpisy platné k 1. lednu 1979, nebo jde-li o členské státy, které přistoupily k Unii po tomto dni, ke dni svého přistoupení.“;
- 76) v článku 176 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:
„Do vstupu ustanovení uvedených v prvním odstavci v platnost mohou členské státy zachovat veškerá vyloučení obsažená ve svých vnitrostátních předpisech k 1. lednu 1979, nebo jde-li o členské státy, které přistoupily k Unii po tomto dni, ke dni svého přistoupení.“;
- 77) v článku 177 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:
„S cílem zachovat stejné podmínky hospodářské soutěže mohou členské státy místo odmítnutí nároku na odpočet daně zdaňovat zboží, které osoba povinná k dani sama vyrobila nebo které nakoupila v Unii nebo i dovezla, a to takovým způsobem, aby tato daň nepřekročila výši daně, která by se uplatnila při pořízení obdobného zboží.“;
- 78) článek 178 se mění takto:
- a) písmena c) a d) se zrušují;
 - b) písmeno f) se nahrazuje tímto:
 - „f) má-li povinnost odvést daň jako pořizovatel nebo příjemce v případech, na které se vztahují články 194, 196 nebo 199, musí splnit náležitosti stanovené jednotlivými členskými státy.“;
- 79) článek 181 se zrušuje;
- 80) článek 182 se nahrazuje tímto:

„Článek 182

Členské státy stanoví podmínky a prováděcí pravidla pro uplatňování článku 180.“;

- 81) článek 193 se nahrazuje tímto:

„Článek 193

Daň je povinna odvést osoba povinná k dani uskutečňující zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby, s výjimkou případů, kdy daň odvádí jiná osoba podle článků 194 až 200 a článku 202.“;

- 82) v článku 194 se odstavec 1 nahrazuje tímto:
„1. Uskutečňuje-li zdanitelné poskytnutí služby osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, mohou členské státy stanovit, že osobou povinnou odvést daň je příjemce služby.“;
- 83) vkládá se nový článek 194a, který zní:

„Článek 194a

Daň z přidané hodnoty odvádí osoba, již bylo zboží dodáno, pokud je certifikovanou osobou povinnou k dani podle článku 13a, jestliže zboží dodává osoba povinná k dani, která není usazena na území členského státu, v němž je daň splatná.“;

- 84) článek 195 se zrušuje;
- 85) článek 197 se zrušuje;
- 86) článek 199a se mění takto:
- a) v odstavci 1 se návěti nahrazuje tímto:
- „1. Členské státy mohou do 31. prosince 2028 stanovit, že osobou povinnou odvést daň je osoba povinná k dani, již je dodáno některé z dále uvedeného zboží nebo poskytnuta některá z dále uvedených služeb.“;
- b) v odstavci 1 se zrušují písmena c), d), e), h), i) a j);
- c) odstavec 1b se nahrazuje tímto:
- „1b. Používání mechanismu uvedeného v odstavci 1, pokud jde o poskytnutí kterékoli ze služeb vyjmenovaných v písm. f) a g) uvedeného odstavce, je podmíněno zavedením vhodných a účinných ohlašovacích povinností pro osoby povinné k dani, které poskytují služby, na něž se vztahuje mechanismus stanovený v odstavci 1.“;
- d) odstavce 3 až 5 se nahrazují tímto:
- „3. Členské státy používající mechanismus uvedený v odstavci 1 podají Komisi do 30. června 2027 zprávu založenou na hodnotících kritériích stanovených v odst. 2 písm. c). V této zprávě se jasně uvede, které informace se mají pokládat za důvěrné a které informace mohou být zveřejněny.
- Zpráva obsahuje podrobné posouzení celkové účinnosti a účelnosti opatření, zejména pokud jde o:
- a) dopad na podvodná jednání týkající se poskytnutí služeb, na které se opatření vztahuje;
- b) možný přesun podvodných jednání na jiné služby;
- c) náklady na dodržování předpisů vznikající v důsledku opatření osobám povinným k dani.
4. Každý členský stát, který po vstupu tohoto článku v platnost zjistí změnu trendů podvodných jednání na svém území, pokud jde o služby uvedené v odstavci 1, předloží v tomto směru do 30. června 2027 zprávu Komisi.
5. Komise předloží před 1. lednem 2028 Evropskému parlamentu a Radě celkovou hodnotící zprávu o účincích mechanismu stanoveného v odstavci 1 v oblasti boje proti podvodům.“;

88) článek 200 se nahrazuje tímto:

„Článek 200

Daň z přidané hodnoty je povinna zaplatit osoba, jíž je nový dopravní prostředek dodán podle článku 35a nebo 35b, pokud je dodavatel osobou povinnou k dani podle čl. 9 odst. 2.

Pro účely tohoto ustanovení se osoba povinná k dani, na kterou se pro účely její zemědělské, lesnické nebo rybářské činnosti vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce, a osoba povinná k dani, která uskutečňuje pouze taková dodání zboží a poskytnutí služeb, v souvislosti s nimiž nelze uplatnit nárok na odpočet DPH, považuje za osobu povinnou k dani podle čl. 9 odst. 2.“;

89) v článku 204 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Je-li podle článků 193 až 196 a článků 199 a 200 osobou povinnou odvést DPH osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, mohou jí členské státy povolit, aby za osobu povinnou odvést daň ustanovila daňového zástupce.

Kromě toho, uskutečňuje-li zdanitelné plnění osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, a se zemí, ve které má tato osoba sídlo nebo v níž je usazena, neexistuje právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU(*) a nařízení (ES) č. 904/2010, mohou členské státy přijmout předpisy, které stanoví, že osobou povinnou odvést daň je daňový zástupce ustanovený osobou povinnou k dani, která není usazena v tuzemsku.

Členské státy však nesmějí použít možnost uvedenou v druhém pododstavci na osobu povinnou k dani neusazenou v Unii, která se rozhodla pro zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddílu 2.“;

(*) Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).;

90) článek 205 se nahrazuje tímto:

„Článek 205

V situacích uvedených v člancích 193 až 199b, 202, 203 a 204 mohou členské státy stanovit, že za odvod daně ručí společně a nerozdílně jiná osoba než osoba povinná odvést daň.“;

91) v článku 207 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, které se podle článků 194, 196, 199 a 204 považují za osoby povinné odvést daň namísto osoby povinné k dani, která není usazena na jejich území, splnily povinnosti stanovené v tomto oddílu týkající se odvodu daně.“;

92) články 209 a 210 se zrušují;

93) v článku 213 se zrušuje odstavec 2;

- 94) čl. 214 odst. 1 se mění takto:
- a) písmena a) a b) se nahrazují tímto:
 - „a) každé osobě povinné k dani s výjimkou osob uvedených v čl. 9 odst. 2, která uskutečňuje na jejich území dodání zboží nebo poskytnutí služeb, při kterých jí vzniká nárok na odpočet daně, kromě dodání zboží nebo poskytnutí služeb, při nichž daň odvádí podle článků 194 až 196 a článku 199 výhradně pořizovatel nebo příjemce;
 - b) každé osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, která je příjemcem dodání zboží uvnitř Unie.“;
 - a) písmeno c) se zrušuje;
 - b) doplňuje se nové písmeno f), které zní:
 - „f) každé osobě povinné k dani, s výjimkou osob uvedených v čl. 9 odst. 2, usazených na jejich území, která provádí pouze dodání zboží uvnitř Unie.“;
- 95) článek 216 se nahrazuje tímto:

„Článek 216

Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby jejich identifikační systémy umožnily identifikaci osob povinných k dani uvedených v článku 214.“;

- 96) v čl. 219a odst. 2 se písmeno a) mění takto:
- a) bod ii) se nahrazuje tímto:
 - „ii) dodání zboží nebo poskytnutí služby se nepovažuje za uskutečněné v Unii v souladu s hlavou V;“;
 - b) doplňuje se nový bod iii), který zní:
 - „iii) dodavatel není usazen v členském státě, kde uskutečňuje dodání zboží uvnitř Unie, ze kterého je povinen odvést DPH, a nevyužívá zvláštní režim uvedený v hlavě XII kapitole 6 oddílu 3;“;
- 97) v čl. 220 odst. 1 se body 3 a 4 nahrazují tímto:
- „3. za dodání nových dopravních prostředků v souladu s článkem 35b;
 - 4. za platbu na její účet předtím, než se uskuteční některé z dodání zboží podle bodů 1 a 2 s výjimkou dodání zboží uvnitř Unie;
- 98) v článku 220a se odstavec 2 nahrazuje tímto:
- „2. Členské státy nepovolí osobám povinným k dani vystavit zjednodušenou fakturu v těchto případech:
 - a) za dodání zboží uvnitř Unie;
 - b) pokud se vyžaduje vystavení faktur podle čl. 220 odst. 1 bodu 2;
 - c) pokud zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňuje osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, kde je daň splatná, nebo pokud se provozovna dodavatele či poskytovatele v dotyčném členském státě neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu článku 192a

a osobou povinnou odvést daň je osoba, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta.“;

99) v článku 221 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členské státy mohou zprostit osoby povinné k dani povinnosti podle čl. 220 odst. 1 nebo článku 220a vystavovat faktury za dodání zboží nebo poskytnutí služeb, která uskutečnily na jejich území a která jsou na základě článku 132, čl. 135 odst. 1 písm. h) až l), článků 136, 371, 375, 376 a 377, čl. 378 odst. 2, čl. 379 odst. 2 a článků 380 až 390c osvobozena od daně, a to s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni i bez něj.“;

100) v článku 222 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„U dodání zboží uvnitř Unie, dodání nových dopravních prostředků podle článku 35b nebo poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést pořizovatel či příjemce podle článku 196, musí být faktura vystavena nejpozději patnáctý den měsíce následujícího po měsíci, v němž se uskutečnilo zdanitelné plnění.“;

101) článek 225 se nahrazuje tímto:

„Článek 225

Členské státy mohou osobám povinným k dani uložit zvláštní podmínky pro případy, že třetí osoba nebo pořizovatel či příjemce, který vystavuje faktury, je usazen v zemi, pro kterou neexistuje žádný právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU a nařízení (ES) č. 904/2010.“;

102) článek 226 se mění takto:

a) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4. identifikační číslo pro DPH pořizovatele nebo příjemce podle článku 214, pod kterým obdržel dodání zboží nebo dodání zboží a poskytnutí služby uvnitř Unie, pro které je osobou povinnou odvést daň;“;

b) bod 12 se nahrazuje tímto:

„12. v případě dodání nového dopravního prostředku nebo dodání nového dopravního prostředku podle článku 35b uvnitř Unie údaje podle čl. 9 odst. 3;“;

103) článek 230 se nahrazuje tímto:

„Článek 230

Částky uvedené na faktuře lze vyjadřovat v jakékoli měně, je-li výše daně, jež má být odvedena nebo opravena, vyjádřena v měně členského státu, kde má být daná částka DPH odvedena nebo opravena, s využitím přepočtového mechanismu stanoveného v článku 91.“;

104) článek 235 se nahrazuje tímto:

„Článek 235

Členské státy mohou stanovit zvláštní podmínky pro vystavování elektronických faktur za zboží dodané nebo služby poskytnuté na jejich území ze země, pro kterou neexistuje žádný právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU a nařízení (ES) č. 904/2010.“;

105) v článku 238 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Zjednodušení stanovená v odstavci 1 se nepoužijí, pokud je požadováno vystavení faktury:

- a) za dodání zboží uvnitř Unie;
- b) podle čl. 220 odst. 1 bodu 2;
- c) pokud zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňuje osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, kde je daň splatná, nebo pokud se provozovna dodavatele či poskytovatele v dotyčném členském státě neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu čl. 192a a osobou povinnou odvést daň je osoba, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta.“;

106) článek 239 se nahrazuje tímto:

„Článek 239

Jestliže členské státy využijí možnost stanovenou v čl. 272 odst. 1 prvním pododstavci písm. b), a tedy upustí od přidělení identifikačního čísla pro DPH osobám povinným k dani, které neuskutečňují žádné z plnění uvedených v čl. 14 odst. 4, čl. 17 odst. 1 a článku 36, je nutno namísto tohoto identifikačního čísla, které nebylo dodavatel, poskytovatel, pořizovatel nebo zákazníkovi přiděleno, na faktuře uvést jiné číslo, zvané daňové registrační číslo, definované dotyčným členským státem.“;

107) v článku 240 se bod 1 nahrazuje tímto:

„1. u poskytnutí služeb uvedených v člancích 44, 47, 50, 53, 54 a 55 identifikační číslo pro DPH a daňové registrační číslo poskytovatele;“;

108) v článku 242a se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje dodání zboží nebo poskytnutí služeb v Unii osobám nepovinným k dani v souladu s hlavou V, má povinnost o těchto dodáních nebo poskytnutích uchovávat záznamy. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu, v němž jsou tato dodání zboží nebo poskytnutí služeb zdanitelná, umožnily ověřit, zda byla daň správně zúčtována.“;

109) v článku 243 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Každá osoba povinná k dani vede seznam zboží, které odeslala či přepravila nebo které bylo odesláno či přepraveno na její účet do místa určení mimo území členského státu zahájení odeslání nebo přepravy zboží, ale v Unii, pro účely plnění spočívajících v ocenění tohoto zboží nebo práci na tomto zboží nebo v jeho dočasném používání, která jsou uvedena v čl. 17 odst. 2 písm. f), g) a h).“;

110) v článku 247 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členský stát uvedený v odstavci 1 může stanovit zvláštní podmínky zakazující nebo omezující uchovávání faktur v zemi, pro kterou neexistuje žádný právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU a nařízení (ES) č. 904/2010, a právo na přístup elektronickými prostředky, stahování a používání podle článku 249.“;

111) článek 251 se zrušuje;

112) článek 254 se nahrazuje tímto:

„Článek 254

Pokud jsou nové dopravní prostředky dodány podle článku 35a nebo 35b a osoba, již jsou dodány, je povinna odvést DPH v souladu s článkem 200, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, že prodávající sdělí veškeré údaje potřebné k uplatnění daně a kontrole jejího uplatnění správcem daně.“;

113) článek 257 se zrušuje;

114) články 258 a 259 se nahrazují tímto:

„Článek 258

1. Členské státy stanoví podrobná pravidla pro podávání přiznání k DPH osobou povinnou k dani v souladu s článkem 200 v souladu s dodáním nových dopravních prostředků uskutečněným podle článku 35a nebo 35b.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na osoby povinné k dani, které podávají přiznání k DPH podle článku 250.

Článek 259

Členské státy mohou od osob, kterým je dodáván nový dopravní prostředek, požadovat, aby při podání přiznání k DPH podle čl. 258 odst. 1 poskytly veškeré údaje potřebné k uplatnění daně a kontrole jejího uplatnění správcem daně.“;

115) v článku 261 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy mohou od osoby povinné k dani vyžadovat, aby podala přiznání obsahující údaje uvedené v článku 250, které se týkají všech plnění uskutečněných v předchozím roce. Toto přiznání musí obsahovat veškeré údaje potřebné pro jakékoli opravy.“;

116) článek 262 se nahrazuje tímto:

„Článek 262

Každá osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH předloží souhrnné hlášení obsahující seznam osob povinných k dani a právnických osob nepovinných k dani identifikovaných pro účely DPH, kterým poskytla služby s výjimkou služeb osvobozených od DPH v členském státě, kde je dotyčné plnění zdanitelné, a za něž je příjemce povinen odvést daň podle článku 196.“;

117) článek 263 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy mohou v souladu s podmínkami a omezeními, jež mohou stanovit, umožnit osobám povinným k dani předložit souhrnný výkaz za každé kalendářní čtvrtletí ve lhůtě nejvýše jednoho měsíce od konce dotyčného čtvrtletí.“;

- b) odstavce 1a, 1b a 1c se zrušují;
- 118) článek 264 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se písmena a) a b) nahrazují tímto:
- „a) identifikační číslo pro DPH osoby povinné k dani v členském státě, kde musí být souhrnné hlášení podáno, pod nímž uskutečnila zdanitelná poskytnutí služeb za podmínek stanovených v článku 44;
- b) identifikační číslo pro DPH příjemce služeb v jiném členském státě než v členském státě, v němž musí být souhrnné hlášení podáno, pod nímž mu byly služby poskytnuty;“;
- b) v odstavci 1 se zrušuje písmeno c);
- c) v odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:
- „d) pro každého příjemce služeb celkovou hodnotu poskytnutí služeb uskutečněných osobou povinnou k dani;“;
- d) v odstavci 1 se zrušuje písmeno e);
- e) odstavec 2 se nahrazuje tímto:
- „2. Hodnota uvedená v odst. 1 písm. d) se přiznává za období stanovené v souladu s čl. 263 odst. 1, v jehož průběhu vznikla daňová povinnost.
- Částky podle odst. 1 písm. f) se přiznávají za období stanovené v souladu s čl. 263 odst. 1, v jehož průběhu je pořizovateli oprava oznámena.“;
- 119) články 265, 268, 269 a 270 se zrušují;
- 120) článek 271 se nahrazuje tímto:

„Článek 271

Po konzultaci s Výborem pro DPH mohou členské státy, jež stanoví delší než tříměsíční délku zdaňovacího období, za které osoby povinné k dani musí předložit přiznání k DPH podle článku 250, těmto osobám povolit předložení souhrnných hlášení za toto období, pokud celková roční hodnota dodání zboží a poskytnutí služeb těchto osob povinných k dani bez DPH nepřesahuje 200 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně.“;

- 121) Článek 272 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se zrušuje písmeno a);
- b) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) osoby povinné k dani, které neuskutečňují žádné z plnění uvedených v čl. 14 odst. 4, čl. 17 odst. 1 a článku 36;“;
- c) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Využijí-li členské státy možnost stanovenou v odst. 1 prvním pododstavci písm. e), přijmou opatření nezbytná k zajištění správného uplatňování režimu zdanění plnění uskutečněných uvnitř Unie.“;

122) články 274 až 280 se nahrazují tímto:

„Článek 274

Články 275, 276 a 277 se použijí na dovoz zboží nacházejícího se ve volném oběhu, které vstupuje do Unie z některého třetího území, jež je součástí celního území Unie.

Článek 275

Pro dovoz zboží uvedeného v článku 274 musí být splněny tytéž formality, jaké stanoví platné celní předpisy Unie pro dovoz zboží na celní území Unie.

Článek 276

Nachází-li se místo ukončení odeslání nebo přepravy zboží uvedené v článku 274 mimo členský stát, v němž vstoupilo do Unie, nachází se toto zboží v režimu tranzitu v Unii, jak je vymezen platnými celními předpisy Unie, pokud bylo předmětem prohlášení, na jehož základě bylo při vstupu do Unie propuštěno do tohoto režimu.

Článek 277

Nachází-li se v okamžiku vstupu do Unie zboží uvedené v článku 274 v některé ze situací, která by mu, kdyby bylo dovezeno ve smyslu čl. 30 prvního pododstavce, poskytovala nárok na některý z režimů nebo na některou ze situací uvedených v článku 156 nebo na režim dočasného použití s úplným osvobozením od daní při dovozu, přijmou členské státy opatření, která zajistí, že zboží může zůstat v Unii za stejných podmínek, jaké jsou stanoveny pro použití těchto režimů nebo situací.

Článek 278

Články 279 a 280 se použijí na vývoz zboží nacházejícího se ve volném oběhu, které je odesláno nebo přepraveno z členského státu na třetí území, jež je součástí celního území Unie.

Článek 279

Pro vývoz zboží uvedeného v článku 278 mimo území Unie musí být splněny tytéž formality, jaké stanoví platné celní předpisy Unie pro vývoz zboží mimo celní území Unie.

Článek 280

V případě zpětného dovozu zboží, které je dočasně vyváženo mimo Unii, přijmou členské státy opatření, která zajistí, že se při zpětném dovozu do Unie mohou na toto zboží vztahovat stejné předpisy, jako kdyby bylo dočasně vyvezeno mimo celní území Unie.“;

123) v čl. 283 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) dodání nových dopravních prostředků uskutečněná podle článku 35a nebo 35b;“;

124) v článku 300 se zrušuje bod 2;

125) článek 303 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy nahradí pořizovateli nebo příjemci výši paušální náhrady, kterou zaplatil v souvislosti s některým z těchto plnění:

a) dodání zemědělského produktu odeslaného nebo přepraveného mimo území členského státu dodání pořizovateli povinnému k dani usazenému v Unii, ale v jiném členském státě, jestliže pořizovatel tento zemědělský produkt použije k plněním podle čl. 169 písm. a) a b);

b) dodání zemědělského produktu za podmínek stanovených v člancích 146, 147, 148 a 156, čl. 157 odst. 1 písm. b) a člancích 158, 160 a 161 pořizovateli povinnému k dani usazenému mimo Unii, jestliže tento pořizovatel použije dotyčný zemědělský produkt k plněním uvedeným v čl. 169 písm. a) a b) nebo k poskytnutím služeb, která se považují za uskutečněná na území členského státu, v němž je příjemce usazen, a z nichž odvádí daň výhradně příjemce podle článku 196;

c) poskytnutí zemědělské služby příjemci povinnému k dani usazenému v Unii, avšak v jiném členském státě, nebo příjemci povinnému k dani usazenému mimo Unii, jestliže tento příjemce použije dotyčnou službu k plněním uvedeným v čl. 169 písm. a) a b) nebo k poskytnutím služeb, která se považují za uskutečněná na území členského státu, v němž je příjemce usazen, a z nichž odvádí daň výhradně příjemce podle článku 196.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy stanoví způsob, jakým se uskuteční vrácení daně podle odstavce 2. Zejména mohou použít ustanovení směrnic 2008/9/ES a 86/560/EHS.“;

126) článek 305 se nahrazuje tímto:

„Článek 305

„Uplatní-li členské státy tento režim daňového paušálu, přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, že u dodání zemědělských produktů mezi členskými státy podle čl. 33 odst. 1 bude uplatňován týž způsob zdanění bez ohledu na to, zda dodání uskutečnil zemědělec podléhající daňovému paušálu nebo jiná osoba povinná k dani.“;

127) článek 309 se nahrazuje tímto:

„Článek 309

Jsou-li plnění, jež cestovní kancelář svěřila jiným osobám povinným k dani, uskutečněna těmito osobami mimo Unii, považuje se poskytnutí služby cestovní kanceláří za zprostředkovatelskou činnost osvobozenou od daně podle článku 153.

Jsou-li plnění uskutečněna jak uvnitř Unie, tak mimo ni, může být od daně osvobozena jen ta část služeb poskytnutých cestovní kanceláří, která se týká plnění uskutečněných mimo Unii.“;

128) v článku 311 se návěti odstavce 1 nahrazuje tímto:

„1. Pro účely této kapitoly, a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Unie, se rozumí:“;

129) v článku 313 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Režim uvedený v odstavci 1 tohoto článku se nepoužije na dodání nových dopravních prostředků uskutečněné podle článků 35a a 35b.“;

130) v článku 314 se návěti nahrazuje tímto:

„Režim ziskové přírážky se uplatňuje na dodání použitého zboží, uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností uskutečněná obchodníkem povinným k dani, pokud mu toto zboží bylo dodáno uvnitř Unie jednou z těchto osob:“;

131) v hlavě XII kapitole 4 oddílu 2 se zrušuje pododdíl 2;

132) v článku 333 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Režim uvedený v odstavci 1 se nepoužije na dodání nových dopravních prostředků uskutečněné za podmínek stanovených v článku 35a nebo 35b.“;

133) článek 341 se zrušuje;

134) v článku 344 se návěti odstavce 1 nahrazuje tímto:

„1. Pro účely této směrnice, a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Unie, se „investičním zlatem“ rozumí:“;

135) článek 346 se nahrazuje tímto:

„Článek 346

Členské státy osvobodí od daně dodání a dovoz investičního zlata včetně investičního zlata zastoupeného osvědčeními, ať již fyzicky odděleného nebo ne, nebo obchodovaného na zlatých účtech, a to zejména půjčky a výměnné obchody (swapy) znějící na zlato, které jsou založeny na vlastnickém právu nebo pohledávce k investičnímu zlatu, jakož i plnění týkající se investičního zlata na základě termínových obchodů (futures a forwardů), které vedou k převodu vlastnického práva nebo pohledávky k investičnímu zlatu.“;

136) článek 352 se nahrazuje tímto:

„Článek 352

Každý členský stát může po konzultaci s Výborem pro DPH uplatňovat DPH na zvláštní plnění týkající se investičního zlata, jež se uskutečňují v tomto členském státě mezi osobami povinnými k dani, které jsou účastníky vázaného trhu zlata v dotyčném členském státě, nebo mezi takovou osobou povinnou k dani a jinou osobou povinnou k dani, která účastníkem tohoto trhu není. Členský stát však nesmí uplatňovat DPH na vývoz investičního zlata.“;

137) v článku 354 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) splatnou nebo odvedenou daň z dodání této osobě povinné k dani nebo z dovozu touto osobou jiného než investičního zlata, které je následně jí nebo jejím jménem přeměněno na investiční zlato;“;

138) článek 355 se nahrazuje tímto:

„Článek 355

Osoby povinné k dani, které vyrábějí investiční zlato nebo přeměňují zlato na investiční zlato, mají nárok na odpočet daně jimi splatné nebo odvedené daně z dodání nebo dovozu zboží nebo poskytnutí služby spojeného s výrobou nebo přeměnou tohoto zlata, jako by bylo následné dodání tohoto zlata osvobozené od daně podle článku 346 zdaněno.“;

139) v článku 356 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy mohou přijmout povinnosti rovnocenné prováděcím opatřením k jiným právním předpisům Unie, například směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849(*), k dosažení souladu s požadavky odstavce 1.“

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).;

140) v hlavě XII se název kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani“;

141) v článku 358 se návětí nahrazuje tímto:

„Pro účely této kapitoly, a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Unie, se rozumí:“;

142) v hlavě XII kapitole 6 se název oddílu 2 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro služby poskytované osobami povinnými k dani neusazenými v Unii“;

143) články 358a až 362 se nahrazují tímto:

„Článek 358a

Pro účely tohoto oddílu, a aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie, se rozumí:

1. „osobou povinnou k dani neusazenou v Unii“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Unie;
2. „členským státem identifikace“ členský stát, který si osoba povinná k dani neusazená v Unii zvolí pro oznámení zahájení své činnosti jako osoby povinné k dani na území Unie v souladu s tímto oddílem.
3. „členským státem spotřeby“ členský stát, v němž se poskytnutí služeb považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolou 3.

Článek 359

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené v Unii poskytující služby osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v některém členském státě. Tento režim se použije na všechny tyto služby poskytované v Unii.

Článek 360

Osoba povinná k dani neusazená v Unii oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení činnosti, kterou vykonává jako osoba povinná k dani, nebo takové její změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.

Článek 361

1. Informace předložené osobou povinnou k dani neusazenou v Unii členskému státu identifikace při zahájení její zdanitelné činnosti musí obsahovat tyto identifikační údaje:

- a) plné jméno;
- b) poštovní adresu;
- c) elektronické adresy včetně internetových stránek;
- d) vnitrostátní daňové číslo, pokud existuje;
- e) prohlášení, že osoba nemá sídlo své ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Unie.

2. Osoba povinná k dani neusazená v Unii oznámí členskému státu identifikace veškeré změny předložených informací.

Článek 362

Členský stát identifikace přidělí osobě povinné k dani neusazené v Unii pro účely využití tohoto zvláštního režimu osobní identifikační číslo pro DPH a sdělí jí ho elektronickými prostředky. Na základě informací použitých pro tuto identifikaci mohou členské státy spotřeby využít vlastní identifikační systémy.“;

144) v článku 363 se návětí nahrazuje tímto:

„Členský stát identifikace vymaže osobu povinnou k dani neusazenou v Unii z identifikačního registru v těchto případech:“;

145) článek 364 se nahrazuje tímto:

„Článek 364

Osoba povinná k dani neusazená v Unii, která využívá tento zvláštní režim, podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že služby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebyly poskytnuty. Přiznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.“;

146) v čl. 366 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby údaje v přiznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně. Pokud byly při poskytnutí služby použity jiné měny, použije osoba povinná k dani neusazená v Unii pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.“;

147) v článku 367 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Osoba povinná k dani neusazená v Unii odvede daň při podání přiznání k dani s odkazem na příslušné přiznání k dani, nejpozději však do uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani.“;

148) v článku 368 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Osoba povinná k dani neusazená v Unii, která využívá tohoto zvláštního režimu, si daň nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice. Bez ohledu na čl. 1 odst. 1 směrnice 86/560/EHS se této osobě povinné k dani vrací daň podle uvedené směrnice. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se službami, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.“;

149) v článku 369 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Osoba povinná k dani neusazená v Unii vede záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily ověřit, zda je přiznání k dani správné.“;

150) v hlavě XII kapitole 6 se název oddílu 3 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro zboží dodávané a služby poskytované osobami povinnými k dani neusazenými v členském státě zdanění“;

151) články 369a, 369b a 369c se nahrazují tímto:

„Článek 369a

Pro účely tohoto oddílu, a aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie, se rozumí:

1. „osobou povinnou k dani neusazenou v členském státě zdanění“ osoba povinná k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu na území Unie, avšak nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území členského státu zdanění;
2. „členským státem zdanění“ členský stát, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služeb považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V kapitolami 1 a 3;
3. „osobou povinnou k dani neusazenou v Unii“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Unie;
4. „zprostředkovatelem“ osoba usazená v Unii, kterou osoba povinná k dani neusazená v Unii určí jako osobu povinnou odvést daň a splnit povinnosti stanovené v tomto zvláštním režimu jménem a na účet dotyčné osoby povinné k dani.
5. „členským státem identifikace“:

- a) členský stát, na jehož území má osoba povinná k dani sídlo své ekonomické činnosti nebo – pokud nemá sídlo své ekonomické činnosti v Unii – kde má stálou provozovnu;
- b) pokud osoba povinná k dani nemá sídlo ekonomické činnosti v Unii, ale má tam více než jednu stálou provozovnu, členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž dotyčná osoba povinná k dani podle svého oznámení hodlá využívat tento zvláštní režim;
- c) pokud osoba povinná k dani není usazena v Unii, ale jmenovala zprostředkovatele, členský stát, v němž má tento zprostředkovatel sídlo své ekonomické činnosti nebo – pokud nemá sídlo své podnikatelské činnosti v Unii – kde má stálou provozovnu;
- d) pokud osoba povinná k dani není usazena v Unii, ale jmenovala zprostředkovatele, který má sídlo své ekonomické činnosti mimo Unii a má tam jednu nebo více stálých provozoven, členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž zprostředkovatel podle svého oznámení hodlá využívat tento zvláštní režim.

Pro účely písmen b) a d), má-li osoba povinná k dani či případně zprostředkovatel více než jednu stálou provozovnu v Unii, zaváže se rozhodnutím oznámit členský stát usazení na daný kalendářní rok a na dva po něm následující kalendářní roky.

Článek 369b

1. Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu pro dodání zboží a poskytnutí služeb, z nichž je osoba povinná odvést daň z přidané hodnoty:
 - a) osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě zdanění;
 - b) osoba povinná k dani, která není usazena v Unii a která jmenovala a zmocnila zprostředkovatele.

Tento zvláštní režim se vztahuje na všechna dodání zboží nebo poskytnutí služeb v Unii, s výjimkou prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, na něž se vztahuje zvláštní režim uvedený v oddílu 4 této kapitoly.

2. Osoby povinné k dani, které nejsou usazeny v Unii a poskytují služby pouze osobám nepovinným k dani, které jsou usazeny či mají trvalé bydliště nebo se obvykle zdržují v některém členském státě, a mohou tedy využívat zvláštní režim podle oddílu 2 této kapitoly, jsou z používání tohoto systému vyloučeny.
3. Osoba povinná k dani, která není usazena v Unii, nemůže současně uplatňovat tento zvláštní režim a zvláštní režim podle oddílu 2 této kapitoly.
4. Pro účely odst. 1 písm. b) nemůže osoba povinná k dani neusazená v Unii jmenovat současně více než jednoho zprostředkovatele.

Článek 369c

Osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebo takové jejich změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.“;

152) vkládá se nový článek 369ca, který zní:

„Článek 369ca

1. Informace předložené zprostředkovatelem členskému státu identifikace předtím, než začne využívat tento zvláštní režim na účet osoby povinné k dani, musí obsahovat tyto identifikační údaje:

- a) plné jméno;
- b) poštovní adresu;
- c) elektronickou adresu;
- d) identifikační číslo pro DPH.

2. Informace předložené zprostředkovatelem členskému státu identifikace za každou osobu povinnou k dani, již zastupuje, předtím, než tato osoba povinná k dani začne využívat tento zvláštní režim, musí obsahovat tyto identifikační údaje:

- a) plné jméno;
- b) poštovní adresu;
- c) elektronickou adresu a internetové stránky;
- d) identifikační číslo pro DPH nebo vnitrostátní daňové číslo;
- e) osobní identifikační číslo přidělené v souladu s čl. 369d odst. 3.

3. Osoba povinná k dani využívající tento zvláštní režim nebo případně její zprostředkovatel oznámí členskému státu identifikace veškeré změny předložených informací.“;

153) články 369d až 369 g se nahrazují tímto:

„Článek 369d

1. Osoba povinná k dani neusazená v členském státě zdanění, která využívá tento zvláštní režim, je pro účely zdanitelných plnění uskutečněných v rámci tohoto režimu identifikována pro účely DPH pouze v členském státě identifikace. K tomuto účelu použije členský stát osobní identifikační číslo pro DPH, které již bylo osobě povinné k dani přiděleno pro účely plnění jejich povinností v rámci vnitřního systému.

2. Na základě informací použitých pro tuto identifikaci mohou členské státy zdanění využít své vlastní identifikační systémy.

3. Členský stát identifikace přidělí zprostředkovateli osobní identifikační číslo a sdělí mu je elektronickými prostředky.

4. Členský stát identifikace přidělí zprostředkovateli osobní identifikační číslo pro DPH pro účely využití tohoto zvláštního režimu za každou osobu povinnou k dani, za niž je určen.

Článek 369e

Členský stát identifikace vyloučí osobu povinnou k dani z tohoto zvláštního režimu v těchto případech:

- a) pokud osoba povinná k dani oznámí, že již neuskutečňuje dodání zboží nebo poskytnutí služeb, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebo pokud zprostředkovatel oznámí, že osoba povinná k dani, jménem které jedná, již neuskutečňuje dodání zboží nebo poskytnutí služeb, na něž se vztahuje tento zvláštní režim;
- b) pokud lze jinak předpokládat, že zdanitelné činnosti osoby povinné k dani, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, ustaly;
- c) pokud osoba povinná k dani nebo její zprostředkovatel přestane splňovat nezbytné podmínky pro využívání tohoto zvláštního režimu;
- d) pokud osoba povinná k dani nebo její zprostředkovatel soustavně porušují pravidla tohoto zvláštního režimu;
- e) zprostředkovatel oznámí členskému státu identifikace, že tuto osobu povinnou k dani již nezastupuje.

Článek 369f

1. Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu nebo její zprostředkovatel podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že se dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se vztahuje tento režim, neuskutečnily. Přiznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.
2. Pokud roční obrat osoby povinné k dani, která využívá tento zvláštní režim, v Unii překročí 2 500 000 EUR, tato osoba povinná k dani nebo její zprostředkovatel podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k DPH za každý měsíc, a to i v případě, že se dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se tento režim vztahuje, neuskutečnily. Přiznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.
3. Pro účely odstavce 2 se „ročním obratem Unie“ rozumí celková roční hodnota dodání zboží a poskytnutí služeb bez DPH uskutečněných osobou povinnou k dani na území Unie.
4. Je-li v průběhu kalendářního roku dosaženo prahu uvedeného v odstavci 2, povinnosti stanovené v odstavci 2 platí od následujícího kalendářního čtvrtletí.

Článek 369g

1. V přiznání k DPH se uvede identifikační číslo podle článku 369d a za každý členský stát zdanění, v němž vznikla daňová povinnost, následující údaje:
 - a) celková hodnota dodaného zboží a poskytnutých služeb bez DPH;
 - b) příslušné zdaňovací období;
 - c) platné sazby DPH;
 - d) celková splatná částka daně u každé sazby DPH;
 - e) celková částka DPH splatná z dodání zboží a poskytnutí služeb;

- f) celková částka DPH splatná z dodání zboží a poskytnutí služeb, za které je osoba povinná k dani jako příjemce povinná odvést daň, nebo z dovozu zboží, pokud členský stát uplatní možnost podle čl. 211 druhého pododstavce;
- g) DPH, u které má být proveden odpočet;
- h) případné změny vztahující se k předchozím zdaňovacím obdobím, jak je stanoveno v odstavci 4 tohoto článku;
- i) čistá částka DPH k odvedení či případně k vrácení.

2. Je-li v případě dodání zboží, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, zboží odesláno nebo přepravováno z jiných členských států než členského státu identifikace, musí přiznání k dani obsahovat také celkovou hodnotu takových dodání za každý členský stát, odkud se zboží odesílá nebo přepravuje, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem přiděleným každým takovým členským státem. V přiznání k dani se tyto informace uvedou za každý jiný členský stát než členský stát identifikace a v členění podle členských států zdanění.

3. Má-li osoba povinná k dani poskytující služby, na které se vztahuje tento zvláštní režim, jednu nebo více stálých provozoven, z nichž dané služby poskytuje, jinde než v členském státě identifikace, musí přiznání k dani obsahovat také celkovou hodnotu takto poskytnutých služeb za každý členský stát, v němž má daná osoba povinná k dani provozovnu, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem dané provozovny, a v členění podle členských států zdanění.

4. Je-li nutné v přiznání k dani po jeho podání provést změny, tyto změny se zahrnou do následného přiznání nejpozději do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání podle článku 369f. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát zdanění, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést změny.“;

154) vkládá se nový článek 369ga, který zní:

„Článek 369ga

V případě, že osoba povinná k dani uskutečňuje plnění, u nichž je DPH odpočitatelná podle článků 168, 169 a 170, i plnění, u nichž DPH odpočitatelná není, stanoví členský stát identifikace odpočitatelný podíl DPH podle článků 174 a 175 za všechna plnění uskutečněná osobou povinnou k dani.

V případě, že osoba povinná k dani má v Unii několik provozoven, ze kterých uskutečňuje plnění, u nichž je DPH odpočitatelná podle článků 168, 169 a 170, i plnění, u nichž DPH odpočitatelná není, stanoví každý členský stát, ve kterém se některá z těchto provozoven nachází, odpočitatelný podíl DPH podle článků 174 a 175 za všechna plnění uskutečněná osobou povinnou k dani z dotyčné provozovny.“;

155) článek 369i se nahrazuje tímto:

„Článek 369i

Osoba povinná k dani, která využívá tento zvláštní režim, nebo její zprostředkovatel odvedou součet všech čistých částek daně splatný v každém členském státě zdanění

s odkazem na příslušné přiznání k dani, a to nejpozději do uplynutí lhůty pro podání přiznání k dani.

Odvod se provádí na bankovní účet vedený v eurech, který určí členský stát identifikace. Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby byl odvod proveden na bankovní účet vedený v jejich vlastní měně.“;

156) vkládají se nové články 369ia a 369ib, které znějí:

„Článek 369ia

1. Pokud v daném zdaňovacím období výše odpočtů převyšuje částku DPH splatnou v členském státě zdanění, přebytek se převede do následujícího období.
2. Osoba povinná k dani nebo její zprostředkovatel může na přiznání k DPH v členském státě zdanění požádat o vrácení přeplatku DPH, pokud:
 - a) osoba povinná k dani má v členském státě zdanění přeplatek na dani během dvou po sobě jdoucích daňových období kalendářního čtvrtletí, za něž byla podána daňová přiznání;
 - b) nebo osoba povinná k dani má v členském státě zdanění přeplatek na dani během tří po sobě jdoucích měsíčních daňových období, za něž byla podána daňová přiznání.

Článek 369ib

Pokud osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě zdanění, má přeplatek na dani v přiznání k DPH podaném podle článku 250 v členském státě identifikace, považuje tento členský stát částku daně, která má být vrácena podle článku 183, za platbu provedenou podle článku 369i na základě žádosti dotyčné osoby povinné k dani.“;

157) články 369j a 369k se nahrazují tímto:

„Článek 369j

Pokud osoba povinná k dani, která využívá tento zvláštní režim, v daném zdaňovacím období ani ve třech předcházejících zdaňovacích obdobích, pokud podává čtvrtletní přiznání k dani podle čl. 369f odst. 1, respektive v jedenácti předcházejících daňových obdobích, pokud podává měsíční přiznání k dani podle čl. 369f odst. 2, nedodává zboží ani neposkytuje služby, na které se vztahuje tento zvláštní režim a z nichž je splatná DPH v členském státě zdanění, nemůže daná osoba v přiznání k DPH podaném za dané zdaňovací období provést odpočet DPH vzniklé v daném členském státě zdanění. Bez ohledu na čl. 1 odst. 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 odst. 1 a článek 3 směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani vrací daň podle uvedených směrnic.

Článek 369k

1. Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, nebo její zprostředkovatel vede záznamy o plněních, na něž se tento zvláštní režim vztahuje. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu zdanění umožnily ověřit, zda je přiznání k dani správné.

2. Záznamy uvedené v odstavci 1 musí být na žádost zpřístupněny členskému státu zdanění a členskému státu identifikace v elektronické formě.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od 31. prosince roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno.“;

158) v článku 369l se druhý odstavec nahrazuje tímto:

„Pro účely tohoto oddílu, a aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie, se rozumí:

1. „osobou povinnou k dani neusazenou v Unii“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Unie;“.
2. „zprostředkovatelem“ osoba usazená v Unii, kterou osoba povinná k dani uskutečňující prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí určí jako osobu povinnou odvést daň a splnit povinnosti stanovené v tomto zvláštním režimu jménem a na účet osoby povinné k dani;
3. „členským státem identifikace“:
 - a) není-li osoba povinná k dani usazena v Unii, členský stát, v němž se tato osoba rozhodne registrovat;
 - b) má-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti mimo Unii, ale má v ní jednu nebo více stálých provozoven, členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž osoba povinná k dani podle svého oznámení hodlá využívat tento zvláštní režim;
 - c) má-li osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti v členském státě, tento členský stát;
 - d) má-li zprostředkovatel sídlo ekonomické činnosti v členském státě, tento členský stát;
 - e) má-li zprostředkovatel sídlo ekonomické činnosti mimo Unii, ale má v ní jednu nebo více stálých provozoven, členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž zprostředkovatel podle svého oznámení hodlá využívat tento zvláštní režim.

Pro účely písmen b) a e), má-li osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel více než jednu stálou provozovnu v Unii, zaváže se rozhodnutím oznámit členský stát usazení na daný kalendářní rok a na dva po něm následující kalendářní roky.

4. „členským státem spotřeby“ členský stát ukončení odeslání nebo přepravy zboží pořizovateli.“;

159) v čl. 369m odst. 1 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

- „a) osobám povinným k dani usazeným v Unii, které uskutečňují prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí;
- b) osobám povinným k dani usazeným nebo neusazeným v Unii, které uskutečňují prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí a které jsou zastoupeny zprostředkovatelem usazeným v Unii;“;

160) články 369y, 369z a 369za se nahrazují tímto:

„Článek 369y

Pokud pro dovoz zboží, s výjimkou výrobků podléhajících spotřební dani, obsaženého v zásilkách, jejichž skutečná hodnota nepřesahuje 150 EUR, není použit zvláštní režim podle kapitoly 6 oddílu 4, povolí členský stát dovozu osobě, která zboží předkládá k celnímu řízení na účet osoby, jíž je zboží určeno na území Unie, využít zvláštního režimu pro přiznání a odvod DPH při dovozu zboží, jehož odeslání nebo přeprava je v tomto členském státě ukončena.

Článek 369z

1. Pro účely tohoto zvláštního režimu platí toto:
 - a) osobou povinnou odvést daň je osoba, jíž je zboží určeno;
 - b) výběr daně od osoby, jíž je zboží určeno, a odvod této daně zajistí osoba, která zboží předkládá k celnímu řízení na území Unie.
2. Členské státy stanoví, že osoba, která předkládá zboží k celnímu řízení na území Unie, přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby osoba, jíž je zboží určeno, odvedla daň správně.

Článek 369za

Členské státy mohou stanovit, že při použití tohoto zvláštního režimu se uplatňuje základní sazba daně platná v členském státě dovozu.“;

- 161) v hlavě XIII se název kapitoly 1 nahrazuje tímto:

„Odchytky týkající se poskytování služeb platné do zavedení konečného režimu“;

- 162) článek 372 se zrušuje.
163) článek 373 se nahrazuje tímto:

„Článek 373

Členské státy, které k 1. lednu 1978 uplatňovaly předpisy odchylné od článku 28, mohou v uplatňování těchto předpisů pokračovat.“;

- 164) článek 375 se nahrazuje tímto:

„Článek 375

Řecko může pokračovat v osvobození od daně u plnění uvedených v příloze X části B bodech 2, 9, 11 a 12 za podmínek platných v tomto členském státě ke dni 1. ledna 1987.“;

- 165) v článku 387 se zrušuje písmeno a);
166) článek 393 se zrušuje;
167) v článku 398 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Kromě otázek, u nichž jsou podle této směrnice konzultace povinné, projednává výbor pro DPH záležitosti, které mu přednese předseda z vlastního

podnětu nebo na žádost zástupce některého členského státu a které se týkají uplatňování předpisů Unie o dani z přidané hodnoty.“;

168) článek 401 se nahrazuje tímto:

„Článek 401

Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie, nebrání tato směrnice tomu, aby si kterýkoli členský stát zachoval nebo zavedl daně z pojistných smluv a ze sázek a her, spotřební daně, kolkovné a obecně jakékoliv daně, dávky nebo poplatky, které nemají povahu daně z obratu, pokud výběr těchto daní, dávek nebo poplatků nevede při obchodu mezi členskými státy ke vzniku formalit spojených s překračováním hranic.“;

169) článek 402 se nahrazuje tímto:

„Článek 402

Režim zdanění služeb mezi členskými státy podle této směrnice je přechodný a bude nahrazen konečným režimem založeným na zásadě zdaňování služeb v členském státě jejich poskytnutí, na zásadě, že povinnost k DPH má dodavatel či poskytovatel a na zásadě jednotného registračního režimu, pokud jde o přiznání, zaplacení a odpočet daně.“;

170) článek 405 se nahrazuje tímto:

„Článek 405

Pro účely této kapitoly se rozumí:

1. „Uníí“ území Unie, jak je vymezeno v čl. 5 bodě 1, před přistoupením nových členských států;
2. „novými členskými státy“ území členských států, které přistoupily k Unii po 1. lednu 1995, jak je pro každý z těchto členských států vymezeno v čl. 5 bodě 2;
3. „rozšířenou Uníí“ území Unie, jak je vymezeno v čl. 5 bodě 1, po přistoupení nových členských států.“;

171) v článku 406 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

- „a) zboží vstoupilo do Unie nebo do jednoho z nových členských států přede dnem přistoupení;
- b) zboží bylo při jeho vstupu do Unie nebo do jednoho z nových členských států propuštěno do tohoto režimu nebo se dostalo do této situace;“;

172) článek 408 se mění takto:

a) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Za dovoz zboží, u něhož je prokázáno, že se nacházelo ve volném oběhu v některém z nových členských států nebo v Unii, se považují tyto případy:“

b) v odstavci 2 se návětí nahrazuje tímto:

„2. Kromě případů uvedených v odstavci 1 se za dovoz zboží považuje použití zboží, které bylo osobě povinné k dani nebo osobě nepovinné k dani

dodáno přede dnem přistoupení na území Unie nebo některého z nových členských států, touto osobou po dni přistoupení na území členského státu, jsou-li splněny tyto podmínky:“;

c) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) zboží nebylo dovezeno do některého z nových členských států nebo do Unie přede dnem přistoupení.“;

173) v článku 410 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) dovezené zboží je odesláno nebo přepraveno mimo rozšířenou Unii;“;

b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) zboží dovezené ve smyslu čl. 408 odst. 1 písm. a) je dopravním prostředkem, který byl pořízen nebo dovezen přede dnem přistoupení podle obecných podmínek zdanění platných na domácím trhu některého z nových členských států nebo některého z členských států Unie, nebo se na ně v souvislosti s jeho vývozem nevztahovalo osvobození od daně ani vrácení daně.“;

174) Příloha X se mění takto:

a) v části A se body 1 a 4 nahrazují tímto:

„1. poskytnutí služby zubními techniky;

4. služby cestovních kanceláří uvedené v článku 306 a služby cestovních kanceláří, pokud jednají jménem a na účet cestujícího, v souvislosti s cestami mimo Unii.“;

b) v části B se body 5 a 6 nahrazují tímto:

„5. poskytnutí služby uskutečněné nevidomými nebo dílnami pro nevidomé, nemá-li toto osvobození od daně za následek výrazné narušení hospodářské soutěže;

6. poskytnutí služby subjektům odpovědným za výstavbu, úpravu a údržbu hřbitovů, hrobů a památníků na počest padlých;“;

c) v části B se zrušuje bod 8;

d) v části B se body 11 a 12 nahrazují tímto:

„11. poskytnutí služeb spočívajících v úpravě, opravě, údržbě a nájmu, a to i včetně posádky, letadel sloužících státním orgánům včetně zařízení, které je na těchto letadlech instalováno nebo používáno;

12. poskytnutí služby spočívající v úpravě, opravě, údržbě a nájmu, a to i včetně posádky, válečných lodí;“.

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 30. června 2022. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. července 2022.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*